

Nr 3, 2000 å
50:- in

Sökaren

tidskrift för livsfrågor

JAGET OCH SJÄLVET av Astrid Nyström

Slagrutemän i Södermanland

Reportage: Viveka Lindgren Foto: Bela Unger

En hare sitter blickstill på en kulle i mörkret, koncentrerad och orörlig. Med en nästan magisk upprepning återkommer den varje kväll till exakt samma fläck. Många har också lagt märke till hur katter envist vägrar ge upp sitt favoritsovställe som de kanske utsett i något extra svåråtkomligt soffhörn, i sängens mitt, bakom rokokobyrrån eller på babys kudde. Eller hur familjens hund däremot skrämt drar sig undan från just dessa kattrevir med ett högljutt gnyende.

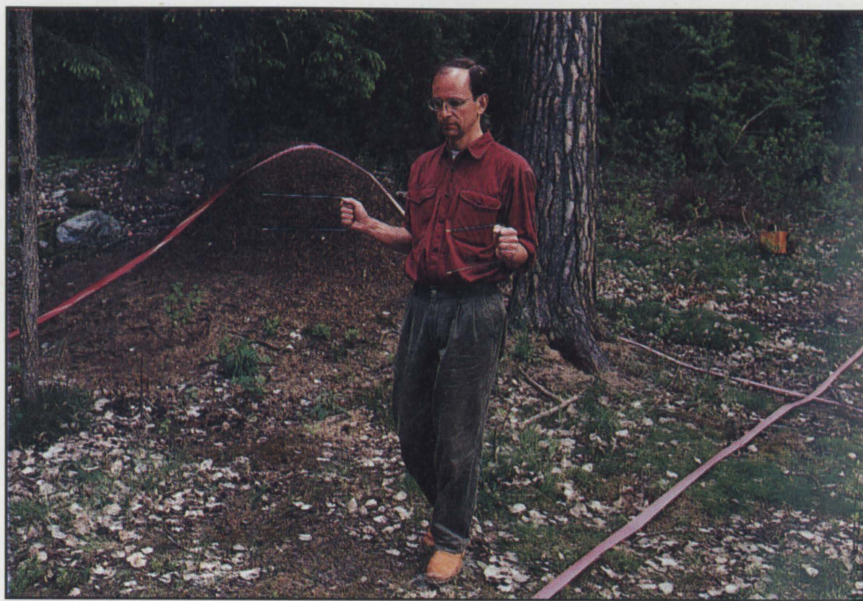
Och varför följer myrorna alltid bestämda stigar på sina vandringar till och från stacken? Hur kommer det sig att kor verkar insjukna oftare i vissa bås och att huvudvärk och sömnlöshet drabbar personer som har sängen stående i en särskild riktning?

I den gamla folktron talade man om "vittrastigar", "drakvägar" och ett "starkt rå" som gjorde dessa platser farliga för människor och boskap, medan katten, häxans följeslagare, däremot sökte sig just dit. Idag har dessa mystiska kraftlinjer fått namnet jordstrålning eller currylinjer (efter doktor Manfred Curry som på 50-talet upptäckte ett samband mellan linjernas korspunkter och vissa sjukdomar). Det är ett rutmönster som löper diagonalt över hela jordklotet och blir tätare närmare polerna, 4 m² vid våra breddgrader och 6 m² vid ekvatorn.

I skogarna kring Nyköping kan man emellanåt mötas av en rätt egendomlig syn – två män i färd med att täcka marken med långa plastremsor, i jättelika rutor över kullar, stigar och myrstackar. Det är Dan Mattsson och Thord Neumüller, båda slagrutemän, som undersöker jordstrålningen i området kring Nyköping. Precis som gamla tiders vattenletare har de förmågan att med en grenklyka av hassel eller sälj leta upp fördolda vattenådror i marken, finna currylinjerna och dess korspunkter, där energin är som mest koncentrerad.

De tar oss med på en vandring i det sörmländska landskapet, längs oändliga sädesfält där man nästan kan förnimma detta osynliga nätverk av energi som sträcker sig långt bort mot horisonten. Vi går genom förtätade trollskogar där förvittrade gränsmarkeringar, fläckar utan gräs och de nedsjunkna stenarna i en bortglömd vikingagrav får en alldeles speciell betydelse för deras känsliga händer.

– Det verkar som om de flesta forntida kultplatser, skeppssättningar, stenlabyrinter, hällristningar och religiösa byggnader, t ex Egyptens pyramider, anlagts efter jordstrålningslinjerna. Kanske uppfattade man kraften som magisk, som ett gudomligt väsen som vistades där, tror Dan Mattsson, som oftast använder en modernare slagruta än den klassiska grenklykan. Med hjälp av två L-formade metallstavar, vinkelpinnar, kan han känna energier från såväl vattenådror som jordstrålning i marken.

Dan Mattsson, slagruteman

– Mycket tyder på att den här energin påverkar alla levande varelser. Växtligheten avtar på bestämda platser, djurens beteende förändras, men på olika sätt. Det verkar som om katter, harar, myror och bin dras till jordstrålningen, medan hundar, kor och andra arter undviker den instinktivt.

Dan har själv lagt märke till hur de två kattungarna hemma på gården i Koppart helst rullar ihop sig och spinner just där två currylinjer skär varandra.

– Tvärtom är det med min hund, berättar Thord Neumüller. Vi brukade flytta runt stolen, som han brukade ligga på, för att han skulle slippa solen. Men så fort stolen placerades på en bestämd fläck i rummet, hoppade hunden ner på golvet istället! Detta upprepades gång på gång och till slut undersökte jag just den ratade platsen med mina vinkelpinnar – och de gav kraftiga utslag. På samma sätt vägrade en av mina två jakthundar att ligga på den matta jag gett honom. Den ena hunden trivdes utmärkt på sin matta, medan den andra tycktes avsky sin, trots att den var exakt likadan, och lade sig bredvid hela tiden. Så småningom fann jag att just den hundens matta placerats rakt ovanför ett currykryss.

– Under alla år som jag varit ute och jagat har jag lagt märke till att djuren utnyttjar jordstrålningen för att orientera sig. Jag minns hur en älg som jag hade kommit på spåren flydde bort längs vissa räta linjer – som mycket riktigt visade sig vara just en currylinje! Hemma har jag en bananflugedling där jag märkt att de flugor som är placerade på ett kryss förökar sig sämre och växer långsammare än de andra!

Thord, som skrivit boken "Jordstrålning, vår hälsa och vår

kultur", började intressera sig för currylinjerna och deras samband med vissa sjukdomar efter sin hustrus för tidiga död i cancer.

– En god vän berättade om en bekant som fått cancer och upptäckt att hans säng stått ovanför en jordstrålningslinje. Både hans far och farfar, som dött i cancer, visade sig också ha currylinjer under sina sovplatser. Jag kände mig illa berörd när jag upptäckte att min frus säng också stått ovanför ett currykryss, som dessutom stämde med den plats på hennes kropp där cancer först hade utvecklats. Jag funderade över sambandet som blev ytterligare bekräftat när jag undersökte sovplatserna hos andra cancersjuka som i många år legat rakt över en jordstrålningslinje eller i de flesta fallen på en korspunkt.

– De vanligaste uppdragen som slagruteman är att åka hem till folk för att undersöka om sängen står över en vattenåder eller ett currykryss. Det har visat sig att personer som i många år haft huvudvärk eller lidit av sömnlöshet, genast blivit bättre när de flyttat sin sovplats, berättar Dan, som egentligen är grafiker till yrket. Han leder numera kurser om rutgångeri och har skrivit flera böcker i ämnet, senast "Jordstrålning, hälsa och forntida vetande" (NTB:s förlag).

– Jag upptäckte min förmåga för 12 år sedan, då jag hade läst en artikel av Arne Groth, en känd slagruteman som forskat mycket om jordstrålning. I början var jag väldigt skeptisk, men när jag själv testade kända currykryss med slagruta märkte jag att metoden faktiskt fungerade.

Vad är då jordstrålning – magi eller vetenskap?

– Precis som vissa parapsykologiska fenomen tillhör den de okända energier som forskarna ännu inte kan förklara med dagens mätmetoder. Men man har ändå kunnat konstatera att kraftlinjerna finns där. Hur de påverkar allt levande är tydligt i exempelvis en allé. Där kan man se träd som är oförklarligt krokiga eller förtorkade på grund av att de växer på en linje eller en korspunkt. Jag tror det handlar om samma krafter som kineserna använt sig av i 1000-tals år inom akupunktur, och fortfarande bygger man hus efter något som kallas Feng-Shui, som handlar om att byggnaden ska harmoniera med jordens energier för att ge lycka och hälsa åt de boende.

När han och Thord går med slagruta, börjar vinkelpinnarna svänga kraftigt så fort de närmar sig stenarna i skeppssättningen i skogen. Detsamma inträffar när de passerar en livligt frekventerad myrstig. Jag provar – och inget annat händer än att myrorna hittar nya vägar uppför mina ben. Men jag håller pinnarna för hårt, påpekar Thord. Så småningom, efter flera ihärdiga försök, ger de ett tveksamt utslag ovanför en känd currykorspunkt. Men det är inte säkert att jag har någon begåvning för vattenledning ändå, får jag veta, rörelserna kan också bero på att jag inte håller vinkelpinnarna i jämvikt. Att hantera dem rätt är ett konststycke i sig, det tar tid att få in det lätta handlaget och rikta dem parallellt från början.

– Egentligen är det kroppen och inte slagrutan som reagerar på jordstrålningen, betonar Dan. Men rörelserna är för det mesta så svaga att klykan eller vinkelpinnarna behövs för att förstärka dem. Alla människor är inte lika känsliga. En del får inga utslag alls, medan några få inte ens behöver några redskap för att hitta vatten. När de närmar sig en åder eller en kraftlinje, börjar deras händer att skaka kraftigt. Det är ungefär 3 procent som har verkliga anlag för att bli vattenletare. Förmodligen är det samma människor som också lätt blir elöverkänsliga.

Hur känner man då skillnad mellan jordstrålning och vatten?

Faktaruta

Vissa människor anses vara extra känsliga för strålning från marken och kan med hjälp av s k slagruta finna vattenådror. Förr var slagrutan oftast en grenklyka av ett böjligt träslag som sälj eller hassel. När slagrutemannen befann sig ovanför ådern började händerna att röra sig svagt, detta förstärktes av klykan som vred sig uppåt eller neråt. Var personen riktigt känslig räckte det med att enbart använda händerna som då började skaka häftigt. En modernare slagruta är vinkelpinnarna. De är två L-formade metallstavar som ska hållas parallellt vid utgångspunkten och vrider sig utåt vid utslag.

Slagrutemän kan också finna metaller, gamla arkeologiska fyndplatser, olja, sprickor i berggrunden. Andra har även förmågan att hitta försvunna människor och föremål. Några påstås kunna leta vatten enbart genom att söka på en karta. Men då verkar det handla mer om en klärvoajant förmåga att se sådant som finns på avlägsna platser.

Med slagrutans hjälp har man också hittat osynliga kraftlinjer i marken. Detta kallas jordstrålning, ett osynligt rutmönster som går diagonalt över hela jordklotet. Rutorna är 6 m² vid ekvatorn och krymper mot polerna. Det verkar som om människor över hela världen känt till jordstrålningslinjerna även i forntiden. I Kina kallas de "drakvägar", på Irland "älvstigar", bland indianerna "andevägar" och ett gammalt svenskt namn var "vittrastigar". Religiösa byggnader, gravar, viktiga monument och kultplatser har ofta placerats längs dessa linjer med centrum i linjernas skärningspunkter. I Sverige byggdes hus fram till 1600-talet så att väggarna följde kraftlinjerna. Mycket tyder på att man ville undvika att sova ovanför en kraftlinje som ansågs orsaka sömnlöshet, ledvärk och kräfta. Även att ha huvudkudden ovanför en vattenåder betraktades som skadligt.

På 1700-talet slutade man att ta hänsyn till jordstrålningen vid husbyggen. Under upplysningstiden började dessa föreställningar betraktas som vidskepelse och glömdes bort fram till vårt århundrade, då de åter blivit aktuella.

1937 upptäckte dr Francois Peyre ett magnetiskt rutmönster, något som senare diskuterades av tyska slagrutemän och forskare på 50-talet. En av dem var dr Manfred Curry som gav namn åt ett rutnät där rutorna är ca 4 m² på våra breddgrader och växer mot ekvatorn där storleken är 6 m². Han studerade sambandet mellan nätets korspunkter och olika sjukdomar hos människan.

Idag verkar intresset för slagrutor och jordstrålning bli allt större. Brunnsbormingsföretag använder vinkelpinnar när de letar vattenådror och många anlitar slagrutemän för att fastställa orsaken till sömnstörningar, fibromyalgi och cancersjukdomar. Det finns också de som hävdar att currylinjerna orsakar spökerier och andra övernaturliga fenomen. På dessa platser skulle händelser som lagrats från det förflutna åter spelas upp.

– Man tänker koncentrerat på det man vill söka efter. Då inriktar sig kroppen på det, säger Thord.

När vi går vidare genom skogen, demonstrerar han ett märkligt fenomen. Han visar hur kroppen tycks förlora sin kraft ovanför ett currykryss genom att pressa ner min utsträckt arm på en plats och sedan göra samma sak några meter därifrån, vid en gammal gränssten. Vid andra försöket känns armen svagare och ger snabbare vika för trycket än gången innan. Det är som en del energi med ens försvunnit ur kroppen!

– Det tycks ha med auran att göra. På jordstrålningslinjerna och särskilt där de korsar varandra tycks auran försvinna kring djur och människor. Antagligen är det därför harar verkar söka sig till dessa punkter på kvällarna. Utan sin aura är de förmodligen inte så synliga i mörkret när råvar och andra fiender närmar sig. De har också ofta sina legor just i currykorspunkter – kanske blir de "uppladdade" av jordstrålningen och kan fly snabbt som blixten när fara hotar, tror Thord.

Vi kommer så småningom till en märkligt ödlig plats – en tom, kal fläck mitt i skogen där all växtlighet tvärt har upphört. Vinkelpinnarna ger starka utslag och jag känner en svag huvudvärk i områdets mitt.

– Här är energin nästan kusligt påtaglig, säger Dan, som med ens ser lite blek ut. Ännu vet jag inte vad som finns i marken. Kanske en vattenåder som sammanstrålat med en currykorspunkt, något som brukar få blommor och buskar att tyna bort. Eller någon starkare, ännu okänd kraft.

Jaget och Självet (text till omslagsbild)

Att människan är en enhet av kropp, själ och ande är uråldrig kunskap som den schweiziske psykiatern Carl Gustav Jung (1875-1961) har gett en tolkning åt som människor idag kan ta till sig. Denna bild åskådliggör några av huvudtankarna i Jungs psykologi.

Nertill i bilden ser vi människan gå in genom porten till det stora Okända, det omedvetnas outgrundliga värld där såväl himlar som helveten ryms. Ovanför denna port blomstrar livets träd.

Där korsarmarna möts, möts också jagets båda sidor: ljus och skugga, gott och ont, dag och natt.

Till höger skildras en personlighet där den manliga principen, *animus*, dominerar över det kvinnliga, *anima*. Till vänster är förhållandet det omvända: här är *anima* den starkare kraften.

Över och bortom jaget står Självet eller Anden, människans gudomliga kristusnatur.

Under korsarmarna finns bilder av drömmarnas värld, symboliserade till höger av Faraos dröm om de sju feta och de sju magra korna som Josef uttydde åt honom (1 Mos 41); till vänster av Jakobs dröm om himmelsstegen, där änglarna stiger upp och ner (1 Mos 28:12).

Under drömbilderna ser vi symboliska framställningar av onskans ansikten.

Den runda bilden över höger korsarm visar på betydelsen av att funktionerna hos människans båda hjärnhalvor är i balans.

Copyright omslagsbild och text: Astrid Nyström

Många är numera övertygade om att våra förfäder känt till jordstrålningen.

Gamla kultplatser tycks ha placerats efter samma uråldriga mönster som styr binas och myrornas rörelser. Att den månghundraåriga gränsstenen ligger precis på ett currykryss är ingen tillfällighet, menar Thord. Genom att lägga tomtgränsen längs kraftlinjerna kunde man lätt avgöra om grannen i smyg flyttat stenen till sin fördel!

Troligen var det också kunskapen om de osynliga kraftfälten som avgjorde i vilken riktning torpen skulle ligga på 1600-talet. Enligt Thord har man känt till currylinjerna och byggt vägar så att de följde dem, för att undvika attsängplatsen låg ovanför en sådan linje.

– Man märkte förr att vissa platser gjorde människor sjuka, att personer som i många år sov med huvudet över en vattenåder eller en jordstrålningslinje drabbades av sömnlöshet, ledvärk och ibland även cancer. Men det verkar som om denna kunskap glömdes bort under upplysningstiden på 1700-talet, då man nitiskt renade bort allt som betraktades som gammal vidskepelse.

– Precis som i Amazonas, där unika djur och växter kommer att försvinna efter hand som regnskogen skövlas, håller gammal kunskap och läkedom på att gå förlorad i vår egen kultur. Men under senare år har man börjat återupptäcka slagrutan. Min uppgift är att väcka intresse för denna uråldriga men effektiva metod att finna gömda vattenådror och kanske även förebygga svåra sjukdomar, säger Dan Mattsson.

Adress SÖKAREN
Box 10
663 21 SKOGHALL
Telefon 054-51 89 00
Fax 054-51 89 02
E-post red@sokaren.se
Postgiro 70 60 47-8
Bankgiro 372-8128
Hemsida på Internet www.sokaren.se

Redaktör och ansvarig utgivare Sven Magnusson

Prenumeration Helår (6 nr) 250:-
Halvår 150:-

Annonser Ring för prislista

Tryckeri Wallin & Dalholm
Lund

ISSN 0038-0504

INNEHÅLL:

Viveka Lindgren: Slagrutemän i Södermanland	2
Astrid Nyström: Jaget och självet	4
Eskil Svensson: Are Waerland	6
Jan Torberntsson: Livet i en sekt	9
Kerstin Stina Carlsson: Den mystika erfarenheten	12
Kerstin Stina Carlsson: Den yttre och den inre verkligheten	14
Sökarnytt	16
Bokfloden	18
Bertil Falk: Sökaren och finnare	25
Läsarforum	26
Hans Brattberg: Helande rörelseterapi	30

Sökaren vill förena öppenhet
med ett kritiskt ifrågasättande

2000-talet rullar på. Men vi skall inte glömma forskare, sökare och lärare som verkat under det föregående århundradet. Det nya bygger på det gamla.

I detta nummer finns bland annat en presentation av Are Waerland. Den är skriven av den utmärkte journalisten Eskil Svensson, som haft stor betydelse för den svenska vegetariska hälsorörelsen, främst som redaktör för Hälsa i många år.

Are Waerlands böcker gjorde mig för åtskilliga år sedan entusiastisk för waerlandkosten, en vegetarisk diet med ett betydande inslag av råkost. Jag håller fortfarande fast vid den, även om jag dessutom tyvärr kommit att få i mig för mycket socker genom mjölk och bananer, bröd, bland annat bullar, och läsk, vilket – kanske tillsammans med en virusinfektion – straffade sig i för högt blodsocker med matthet och håglöshet som följd. Nu har blodsockret återigen blivit normalt, mest tack vare steg tillbaka till waerlandkosten, samt motion, och vitaliteten har återvänt.

Jag vill gärna rekommendera alla läsare att testa Waerlands idéer i sin egen livsföring. Jag har inte sett att hans utomordentliga pionjärböcker säljs idag, men de borde tryckas om. De är alltför viktiga för att glömmas bort.

Jan Torberntsson berättar om livet i en sekt, som han varit med i. Det är viktigt att osunt sektliv avslöjas, andra till varning. Jans artikel visar bland annat att det kan vara farligt att tro på mediala budskap. Tron på medier och kanaliseringar går som en maktig våg genom den folkliga new age-rörelsen – eftersom människor inte känner till den erfarenhet som finns, när det gäller mediala fenomen, och den forskning som bedrivits på området av parapsykologer i över hundra

år. Det är inte andevärlden som tar kontakt med oss, utan budskapen har med stor sannolikhet sin rot i skikt av mediernas eget psyke. Många vill säkert protestera mot den förklaringen. Dem kan jag bara råda att vända sin håg till ett seriöst studium av det paranormala. Det finns mycket skrivet. Hittar man *en* bok, så finns där hänvisningar till andra, osv. Och så kan insikten öka. Men många vill hellre skaffa sig en löst grundad, angenäm tro i stället för en mer mödosamt tillägnad kunskap.

Välkände Tomas Frankell har fått en berättelse om sitt sökande inom nyandligheten utgiven på Natur och Kultur. Jag skall återkomma till den. Tomas och jag är olika. Jag har i hög grad läst mig till mina kunskaper om New Age-tankar, medan Tomas har gått på självutvecklingskurser, lyssnat och tagit intryck av personer han mött. Hans bok är därför mycket personlig. I min nya bok – se sidan 8 – redogör jag mer för *tankar* som jag tagit del av och tagit till mig. Dessa tankar betecknar jag som "stora". De pekar framåt mot en ny, och bättre, tid för mänskligheten.

Tack alla som vill ta del av det sökande som Sökaren redovisar. Men ni blir allt färre. Fast om vi räknar med två läsare per prenumeration, så är ni ändå 3000 stycken. En del av er hör av sig till mig och säger att Sökaren behövs.

Men Sökaren blir tunnare. Det är en följd av det minskade intresset. Prenumerations- och annonsintäkterna går ned.

Men än är det för tidigt att räkna ut Sökaren!

SM

Eskil Svensson:

Are Waerland

Vem var Are Waerland? Den moderna svenska vegetariska hälsorörelsens grundare och store banérförare, ja. Men vad hade han för bakgrund och personlig bana? Det vet inte många. Men läkaren Gunnar Edlund har tagit reda på det. Hans föredrag hos Hälsofrämjandet i oktober förra året bjöd på intressanta upplysningar.

Are Waerland är välkänd genom sitt radikala kostprogram. Men hans personliga liv och bakgrund är ganska okända också bland hans nära efterföljare. Få vet t ex att Are Waerland i början var ett "författarnamn". Ända fram till 1912, då "Are" var 34 år, bar han sitt familjenamn Paul Henrik Fager. I det följande använder jag dock det namn vi alla känner också för tiden före namnbytet.

Are föddes 13 april 1876 och växte upp i en burgen familj i Ekenäs i Finland. Han var den näst äldste i en syskonskara på nio, varav tre döttrar. Fadern Henrik Nicolai Fager var skeppsredare, handlare – med smågrisar, tjära, vindruvor och punsch – och holländsk vicekonsul. Han var stadsfullmäktig i Ekenäs och den högst taxerade i staden. Modern Hilda Charlotta var dotter till en sjökapten och även hon kommersiellt verksam med bl a en garnbutik vid stora torget i Ekenäs. Även Hilda Charlotta var engagerad i stadens förvaltning och liksom sin make aktiv i flera ideella organisationer. Hon beskrivs som en värdig och myndig kvinna som betraktades med respekt av stadens invånare.

Om detta berättade Gunnar Edlund då han den 11 oktober förra året som Hälsofrämjandets gäst talade i Fabiansalen i Stockholm över ämnet "Vem var Are Waerland?" Sin imponerande detaljkunskap om Are Waerlands bakgrund hade dr Edlund skaffat sig under arbetet med en skrift för Sigtunastiftelsen. Are Waerland tillhörde lärarkollegiet vid den skolans start 1917 och tycks ha undervisat i nästan alla ämnen samt delvis tillsammans med skolans grundare Manfred Björkquist tjänstgjort som skolans rektor.

Are hade själv blivit student vid Nya svenska läroverket i

Helsingfors 1894. Därpå gick han till sjöss. Men två år senare, 1896, skrev han in sig vid Helsingfors Universitets filosofiska fakultet med historia och filosofi som huvudämnen. Redan nu var han starkt engagerad i folkbildningsarbete och en uppskattad talare. Han var också politiskt engagerad. Finland var vid den här tiden ett ryskt storfurstendöme under tsar Nikolaj II.

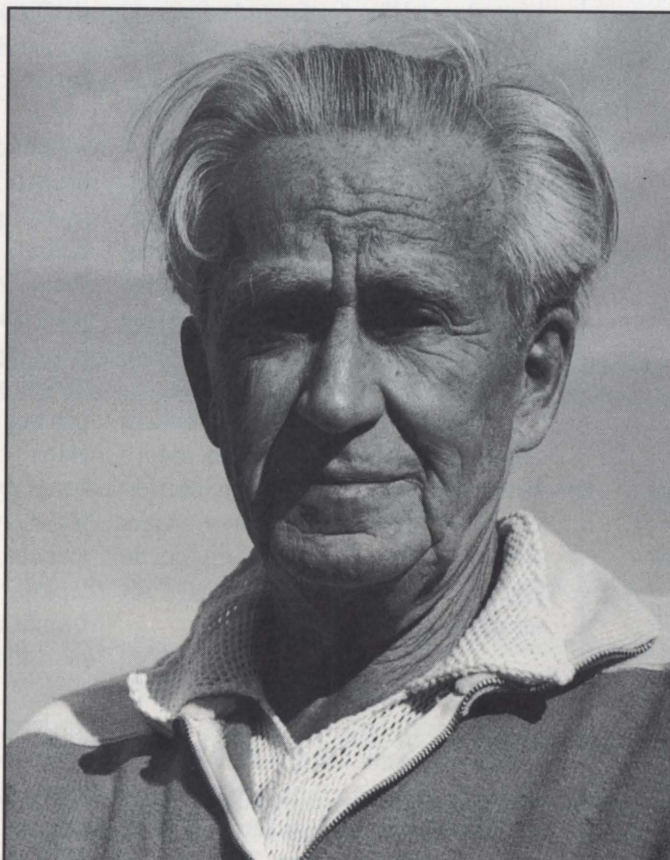
Are vantrivdes i hög grad med den ryska regimens våld och förtryck. För att kunna sprida den illegala oppositionstidningen Fria Ord, som utgavs under åren 1900–1905 och trycktes i Sverige, gjorde han tillsammans med sin bror Helge åtskilliga hemliga segelturer över Bottenhavet för att hämta upplagor av tidningen.

Ares första tryckta skrift utkom 1899 och hette "Minnesblad ur Fiskars Bruks historia 1649–1899". 1901 utgav Are en anonym skrift med stark kritik mot den ryska regimen. Den hette "Moabi sin örtagård". För att den skulle få passera censuren försåg Are den med en religiös inledning som uppgavs vara ett citat från "Moabs 29. vers". Moab var en uppdiaktad profet men skriften gled igenom censuren.

Ares författarskap upptog även skådespel, bl a det femaktiga dramat "Våld och lag" (1902). Are var då rektor för Ålands folkhögskola. Men marken började brinna under hans fötter och han tog sig via Sverige

till England. Där återupptog han sina filosofiska studier, först i Edinburgh och sedan i London.

Under åren i England började Are på allvar närma sig hälsofrågan. Han kom bl a i kontakt med den engelska naturläkaren Alexander Haig och, efter att ha överflyttat studierna till Paris, med professor Charles Jacques Bouchard vid Sorbonne-

Are Waerland

Foto Bertil Jakobsson 1951

universitetet, två föregångsmän som Are senare ofta citerade i sina böcker.

1906 återvände Are till Ekenäs där han startade Frisinnade Arbetarföreningen. Föreningen, som hade nykterhet som en viktig programpunkt, beskrivs enligt samtida källor som en "virvelvind som väckte uppseende".

Efter en tid flyttade Are till Sverige där han i Uppsala fortsatte att utveckla sina insikter i medicin och filosofi. Samtidigt fortsatte han sin föreläsningsverksamhet i allmänbildande ämnen. På en karta från 19 december 1910 har Waerland markerat närmare 100 svenska orter som han under ett år har besökt. Samtidigt hade han kortvariga vikariat som folkhögskollärare.

Ares övertygelse om kostens betydelse för hälsan tog med tiden alltmer form. Han engagerade sig i ett vegetariskt pensionat i Uppsala och skrev en liten bok med titeln "Vägen till kroppslig och andlig hälsa". Författarskapet gällde annars vid denna tid mest filosofi och psykologi med titlar som "Känn dig själv" (1917), "Ande eller materie" (1919), "Tankens makt" (1920), "Idealism och materialism" (1924). Inlägg i alkoholdebatten var hans böcker "Skall jag taga vara på min broder?" (1915) och "Varför jag är förbudsvän" (1921).

1917 tjänstgjorde Are, som nämndes i inledningen, som lärare i Sigtuna. Men bostadsfrågan kunde inte lösas på ett tillfredsställande sätt och "för familjens skull" sade Are upp sig och flyttade med sin hustru Maja till ett stabilt hus i Riseberga i Skåne. På det husets fönsterluckor kan man alltså se ett stort W inristat.

Stort uppseende väckte Waerland 1924 med boken "När länkarna brista". En apotekare i Upplands Väsby (Hammarby) hade mördats och två kringströvande italienare hade anklagats.

Men Are utpekade i sin bok en lätt identifierbar narkotikaberoende läkare vid Löwenströmska lasarettet som mördare. Boken togs i beslag och Are åtalades för förtal. Han dömdes till tre månaders fängelse och 10.000 kronor i böter. Sina tre månader satt Are i fängelse i Kristianstad och till böterna lånade han beloppet av en bror. Mordet är fortfarande ouppklarat. Efter avtjänat straff flyttade Are till den italienska staden Alassio. Efter ett par år i Alassio for han på nytt till London. Efter ytterligare studier och livsföringsexperiment publicerade han där sitt huvudarbete "In the cauldron of disease" (1934) – på svenska fick den titeln "I sjukdomarnas häxkittel" (1952).

I Sverige var vid den här tiden frisksportrörelsen på stark frammarsch. Den hade många beröringspunkter med de tankar Are framförde i sin engelska bok, och tidningen Frisksports skickliga redaktör Agne Windmark började publicera avsnitt. 1936 förmådde Windmark Are Waerland att återvända till Sverige. Nu började en intensiv lansering av de waerlandska livsföringsidéerna i tal och skrift.

Från sin första hustru Maja hade Are skilts 1929. 1938 gifte han sig med danskan Inger von Blichfeldt. Han skildes på nytt 1946. Hans tredje hustru Ebba Langenskiöld-Hoffman kom att vara hans närmaste livet ut. Men formellt skildes han efter en del år också från henne. I samtliga äktenskap var Are Waerland barnlös. Men utom äktenskap föddes hans dotter Sigyn. Are var då 76 år.

Efter kriget vidgades Are Waerlands verksamhetsområde inte bara till hela Norden utan också till kontinenten och USA. Han vistades mestadels utomlands ända fram till sin död i hjärtinfarkt i Alassio den 20 november 1955. Ares sista bok utkom i

Det är fullständigt otroligt att en människa som Are Waerland kunde få ihop någonting som efter 50 år och mer fortfarande håller så bra. Det finns egentligen ingenting viktigt i vad han sa som har visat sig vara helt fel, det är bara detaljer och påbyggnad som genom ökade kunskaper har tillkommit. Detta var professor Per-Arne Öckermans sammanfattande ord i slutet på hans föredrag hos Hälsofrämjandet den 28 oktober förra året. Samtidigt var det ett sammanfattande svar på föredragets rubrik, "Var går egentligen vägen till hälsa?"

Tyskland med titeln "Der Weg zu einer neuen Menschheit".

Are fick hela sitt liv föra en hård kamp för idéer som idag i stor utsträckning har vunnit erkännande. När "Svenska läkares förening för biologisk medicin" 1978 nybildades och kom att omfatta ca 250 läkare med svensk legitimation fann också föreningen skäl att förse första numret av sin tidskrift "Biologisk medicin" med Are Waerlands porträtt och han gavs den väl förtjänade benämningen "den svenska hälsorörelsens grundare".

(Slut på referat av dr Gunnar Edlunds föredrag.)

Vad har Are Waerland betytt?

Are Waerland insåg att vår mat är vår hälsas hörnsten.

Han var den förste i landet som sammanförde kunskap och erfarenhet och formulerade ett praktiskt genomförbart grundprogram för en daglig hälsokost

Hans egen sjuklighet i ungdomen hade satt honom på spår.

Han studerade i Helsingfors, Uppsala, London och Paris och experimenterade många år med sig själv.

Först 1934 vid 60 år gick han ut med sin erfarenhet i "In the cauldron of disease". Den svenska översättningen fick titeln "I sjukdomarnas häxkittel".

Boken upptäcktes av tidningen Frisksports redaktör Agne Windmark. Are Waerland blev medarbetare i Frisksport och förmåddes 1936 att flytta till Sverige.

Nu började en 15-årig offensiv i Sverige för naturnära och sunda vanor. Det blev snart kris och världskrig, vilket troligen gav medvind för det spartanska i programmet.

Are Waerland höll flera hundra föredrag runt om i Sverige. Ett av genombrottsföredragen hette "Vägen till fullkomlig hälsa". Han skrev under denna tid också ett 30-tal böcker och småskrifter.

Många människor "väcktes" till eget hälsoansvar av Waerland. Ingen annan talare torde under det gångna århundradet ha förmått trollbinda så stora publikskaror. Ett exempel är Stockholms Konserthus stora sal som varje gång fylldes helt.

Nu uppstod den svenska hälsorörelsen. Förbundet Allnordisk Folkhälsa bildades (senare kallat Hälsofrämjandet) hälsokostaffärer öppnades, hälsohem etablerades, Are Waerland skrev i Frisksport som då var en betydande veckotidning, utgav dessutom tidningen Solvikingen, senare kallad Waerlands MånadsMagasin och från 1955 namnändrad till Tidskrift för Hälsa.

De flesta sjukdomar var enligt Are Waerland självförvållade. Hans teser var:

"Vi har inte med sjukdomar att göra utan med livsföringsfel. Avskaffa livsföringsfelen och sjukdomarna försvinner av sig själva.

Våra organ har under årmiljoner utvecklats i harmoni med den omgivande naturen. De är inte anpassade till stillasittande inomhusliv och koncentrerad industrikost.

Genom att återge våra liv optimala faktorer fungerar livet optimalt."

Waerland formulerade ett dagsprogram som beaktade denna grundsyn och som var rimligt att hantera i vårt moderna samhällsliv.

Det innebar en helt vegetarisk kost, varav minst hälften som råkost med gröna växter i centrum plus rårivna rotfrukter. Till detta kokt eller bakad potatis och fullkornsbröd.

Dagens måltider kunde vara två eller tre. Vid tre ingick frukost med surmjölk som kunde berikas med frukt, vetegroddar och blötlagda fikon. Den andra måltiden föreslog han skulle vara ett cerealiemål. Han hade själv komponerat gröten kruska av vetekli, krossade havregryn och lite russin. Gröt på sammalet mjöl var en lättare variant. Numera finns ett rikt utbud av mysli med KRAVodlade ingredienser. Det är samtidigt en form av råkost. Till middag kommer så ovannämnda grönsaksmål.

Vid sin avbalansering av dagsprogrammet hade Waerland också tagit hänsyn till kostens syra-basförhållande enligt dr Ragnar Bergs forskning. De syrabildande cerealierna överbalanseras av de basbildande vegetabilierna. Detta framhålls som särskilt viktigt för personer med anlag för reumatism, astma och eksem och vid mycket stillasittande.

Hörmpelare i hälsoprogrammet är vidare att tillföra endast ringa eller inget av socker, salt, vitt mjöl och koncentrerat fett samt att utesluta giftiga stimulansmedel såsom kaffe,

tobak och alkohol.

Are Waerland vände sig till en bred allmänhet och ansåg att det gamla bruket av mjölk kunde bibehållas som en oskadlig säkring vad gäller försörjningen med protein och B12. Hans kostform, waerlandkosten, blev därmed sakligt oantastbar.

Ett waerlandskt nyckelord var HELHET. Vi själva är ett förbund av många ämnen och faktorer. Varje växt är också en odelbar helhet. Helhet behöver helhet. Helhet är hälsa.

Ett andra nyckelord var SPECIALISERING, specialisering till få men fullvärdiga livsmedel. Waerlandkosten skulle i princip vara likadan varje dag, enformig men inte ensidig.

Alla naturligt levande varelser väljer få, utvalda näringskällor. Deras organ är specialiserade på att utvinna optimal näring ur dem.

Sitt budskap framförde Are Waerland med en unik skicklighet. På hans tid för 60 år sedan var det mesta om vitaminer, mineraler, enzymer, fibrer liksom om motionens och ljusets betydelse ännu utforskat.

Men Waerland kom rätt. Han kompletterade vad man då visste med tillit till HELHETEN. Han hade dessutom förmågan att föra samman vetande och erfarenhet till en praktiskt brukbar helhet, till en bärande LIVSSTIL, något som dagens vetenskapliga bekräftelser tyvärr inte klarar av.

Artikelförfattaren, Eskil Svensson, har som mångårig tidigare redaktör för HÄLSA, och därefter för Vegetar, varit en av de viktigaste och skickligaste personerna inom den svenska hälsorörelsen. Idag är han redaktör för Hälso-info, medlemsblad för Hälsofrämjandet i Stockholm, och texten ovan är hämtad därifrån.

BOK

Stora tankar i vår tid

Perspektiv på New Age

STORA TANKAR kan bära mänskligheten framåt. Det understryker Sven Magnusson, mångårig redaktör för Sökaren, som har samlat några av "nya tidsålderns" yppersta idéer, vilka pekar på vad som kan vara kultur och livsvärden på 2000-talet. Han har funnit de viktiga tankarna i det som betecknades som New Age, när detta begrepp först nådde oss.

Boken kan beställas från förlaget genom insättning av 175 kr (inkluderar porto) på postgiro 78083-3, Wrå förlag. Vid beställning på annat sätt tillkommer postens avgifter för porto och postförskott.

Wrå förlag, Wrå gård, 153 94 Hölö
Tel/Fax 08-55 15 90 65
E-post: wra.forlag@telia.com

Jan Torberntsson

Livet i en sekt

För ett antal år sedan var jag med i en religiös sekt, och jag vill nu dela med mig av de erfarenheter detta har gett mig.

Det började med att jag och min fru Ingrid, efter att ha fått ett gravt utvecklingsstört barn, började söka svar på frågan "varför?".

"Varför hade vi fått ett sådant barn, och fanns det någon djupare mening med det?" Detta sökande ledde bland annat till att en bekant en dag stack till Ingrid en bok med orden: "Läs denna, den kan vara något för er!" Det var en i sanning märklig bok, men den var lättläst, och vi sträckläste den.

Boken sades vara skriven med automatskrift av ett medium, Johanna, vars "ledare" dikterat innehållet. Jag blev inte alldeles övertygad av bokens innehåll, som jag upplevde som tämligen naivt, men min fru blev mycket fascinerad.

Ungefär en vecka efter att vi läst boken hände något enastående märkligt. Vi satt vid middagsbordet i godan ro och plötsligt sade Ingrid: "Det är så konstigt, men jag hör en röst inom mig som hela tiden uppmanar mig 'ring mediet, ring mediet'."

Telefonnumret till mediet var inskrivet i boken vi fått, och jag uppmuntrade min fru att genast ringa. Nu tycktes vi vara med om något alldeles speciellt. Mediet svarade och Ingrid berättade om vad hon upplevt. Då visade det sig, otroligt nog, att detta medium under nästkommande dag planerat att fara till just Lindome (av alla platser) där vi bodde då. Hon skulle besöka en till rörelsen knuten terapeut. Hastigt inplanerades nu även ett möte med min fru, och mediet sade att hon nog skulle komma att ge henne ett personligt meddelande förmedlat direkt till henne från sin kosmiske "ledare".

Mötet kom också till stånd, och budskapet Ingrid fick gick ut på att "kosmos" ville förbättra levnadsvillkoren för vår utvecklingsstörda dotter. Detta lät ju som en fantastisk möjlighet, och det sade sig Ingrid givetvis vara mycket intresserad av. Mediet berättade då att vi snart kunde vänta oss var sitt brev från hennes "ledare"

– som också var alla kosmiska ledares ledare! Brevet kom också mycket riktigt och innehöll en massa vackra ord – som jag nu med distans till det hela kan se inte sade någonting – samt en uppmaning att i tur och ordning besöka de tre terapeuter som stod uppräknade i brevet.

Det hela lät oerhört spännande, så vi bokade tid hos den första terapeuten, som lämpligt nog fanns i närheten, i Göteborg. Efter en tid bokade vi även in oss hos terapeut nummer två, som fanns i Stockholm – men nu blev vi tveksamma. Vad var det vi höll på med egentligen?

Hos den tredje terapeuten blev vi dock fast. Hon var oerhört mjuk och behaglig och ingav ett stort förtroende, och vi kände oss fullkomligt upplyfta efter den behandling vi fick där. Det som sedan återstod var att bli "öppnade" av mediet självt. Efter några veckor fick jag så en kallelse om detta och för tillsammans med en annan man från Göteborg de 40 mil till mediet. Väl där läste mediet först upp ett nytt budskap från sin "ledare" till mig, sedan lade hon händerna på mig, och jag kände att någonting hände, även om det är svårt att beskriva exakt vad. Hur som helst blev jag alldeles yr. Efteråt befann jag mig också som i en annan värld, men det var ingen skrämmande känsla, nej jag kände mig istället mycket lycklig. Det var som om jag såg världen på ett helt nytt sätt, med nya ögon.

Efter denna händelse började jag skriva dikter, och jag undertecknade dem inte med mitt utan med min "ledares" namn, vilket jag fått av mediet. Det var ju så man förväntades göra. Denna "öppning" hade ju som syfte att skapa en medveten kontakt med ens egen "ledare". Och det upplevde jag fungerade, så länge jag trodde så.

Ytterligare en tid senare blev jag kallad till min första kurs (Ingrid blev kallad något senare) med andra som var "nyöppnade", och sedan rullade det bara på med nya kurser och sammankomster. En stor del av tiden på dessa kurser gick åt till att gå in i "kriser" som det kallades. Då samlades ett antal personer för att i tur och ordning klä av sig och lägga sig på en massagebänk.

Sedan skulle alla de övriga ge behandling intuitivt med massage, ett ben, en arm eller vad man nu kom åt, och på så sätt kunde reinkarnationsminnen komma upp och förlösas.

Alla som på detta sätt ingick i en "krisgrupp" sades ha haft med varandra att göra i ett tidigare liv, och nu skulle man alltså hela gamla trauman. Och jag måste säga att det ibland var "häftiga" saker som dök upp. "Häftigheten" tycktes också stegras vart efter tiden gick. Det var som om vi ville överträffa varann. Det var heller inte särskilt milda behandlingar man blev utsatt för. Ibland kunde den som legat på bänken visa upp ganska rejäla blåmärken efteråt, men då var det alltid någon som kände att hans eller hennes ledare gick in och framförde ett "ni kanske inte förstår det, men det skall vara så". Ett fantastiskt sätt att befria sig från ansvar egentligen.

Så småningom pratades det också allmänt om att flera som ingick i denna rörelse tidigare hade varit med på Jesu tid, till och med hade varit syskon eller lärjungar till Jesus. En stor "kris" kom också att handla om Jesu korsfästelse, och flera av de som deltog i "krisen" upplevde sig få tydliga och starka bilder från korsfästelsen.

Som jag tolkar dessa händelser nu, så förstärkte vi hela tiden varandras förväntningar på vad som skulle hända, och vilka bilder som var adekvata för situationen. Och känslan av att vara med om något unikt var ofta stark. Vi var en utvald grupp, som skulle träna vår intuition och lyhördhet för att kunna rädda Jorden. Därför skulle vi hela tiden lyssna efter de meddelanden som kom från våra namngivna kosmiska ledare. På så vis fungerade vi som dessa högtstående väsens kanaler på Jorden. Varje samling började också med att ett antal av våra ledares budskap lästes upp för gruppen. Självt lärde jag mig ganska snart hur dessa ungefärligen skulle låta för att bli godkända av sektledaren. Denna anpassning skedde mestadels helt omedvetet.

Alla tyckte att det var så fantastiska saker som dessa våra ledare hade att komma med, men läser jag detta nu, så ser jag att det bara är en massa floskler och fina

formuleringar som är staplade på varandra, utan vare sig substans eller meningsfullt innehåll.

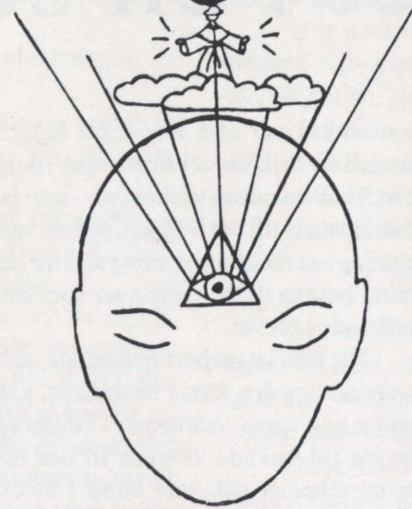
Det kunde låta ungefär så här: "Mina kära, kära barn. Jorden gråter under oket av all miljöförstöring, och det är nu den stora prövningen börjar för er alla. Var därför lyhörda mot era ledare och släpp fram dem. Vi vill er alla så väl, ja vi vill bistå er i alla lägen, men då måste ni också lyssna. Vakna upp och lyssna, annars kanske hela detta stora kosmiska projekt inte kan genomföras enligt planen. Ha tillit och gå fram i kärlek, så kan det inte misslyckas" osv.

Med den erfarenhet jag nu har kan jag generalisera följande slutsatser gällande sekter i allmänhet. För det första vill jag påstå att sekter alltid är hierarkiskt uppbyggda. Det finns en (stark?) ledare som har kontakt med Gud, kosmos, högstående andeväsen eller andra som står ytterligare en bit högre på rangskalan än sektledaren. Sektledarens ord väger därför tyngst i alla lägen. Här har vi den yttersta makten som sällan ifrågasätts. Det vore ju som att ifrågasätta Gud själv. Runt ledaren bildas en inre krets av trogna medarbetare (ja-sägare) som är mer insatta i det som tilldrar sig i organisationen än andra. Här finns också makt, men inte lika mycket som hos ledaren. Personer i den inre kretsen kan också ta sig vissa friheter, som inte tillåts bland "vanliga" medlemmar.

I en sekt bildas ofta ett angiverisystem. Så också i den vi var med i. Sådant som var sagt i förtroende till exempelvis terapeuter, blev snabbt rapporterat till ledaren. Denna kunde sedan ta kontakt med medlemmen ifråga och få det att låta som om hon, ledaren, hade en övernaturlig källa till kunskap om den enskilde. Att hon fått veta en del från en av terapeuterna upplstes aldrig den enskilde medlemmen om. En annan sak som jag tror nästan alltid förekommer i en sekt är inställningen att "sekten har alltid rätt". En enskild medlem som kritiserar sekten på olika punkter, uppfattas därför så gott som alltid som ett hot, eller i lindrigare fall som ett störande moment, och det är då helt legitimt att motarbeta eller bekämpa den som kommer med kritiken. I vår rörelse fanns en särskild person som skulle ta hand om de otrevliga, ifrågasättande brev som kunde komma, tex från före detta medlemmar. Dessa ansågs "besmittade" med "negativa energier" och kunde störa det sköra och högstående arbete som sekten utförde.

"Negativa energier" var vi mycket rädda för. Vid ett tillfälle, när jag skulle laga

Den långa Vägen

Amos

mat på en kurs, måste jag därför först genomgå en "renande" behandling. Vid ett annat tillfälle berättade jag att jag givit min hustru en massagebehandling i födelsedagspresent. När det kom ut i rörelsen, fick jag ordentligt "på pälsen" för det. Behandlingar fick endast "förankrade" terapeuter syssla med. Kontakt med personer utanför rörelsen sågs över huvud taget inte som något positivt. De kunde ju vara besmittade med väldigt mycket "negativa eller orena energier".

Detta är också typiskt. Sekter ser sig ofta som sig själva nog. I sekten finns allt man behöver. Världen utanför sekten är ett hot och kontakt med människor utanför kan orsaka att man drar in något oönskat i sekten. Till slut kom behandlingar att utföras som ett slags "straff" för att man varit ute på otillåtna vägar.

Vändpunkten för mig kom när det i sekten påstods att sektledaren var en direkt inkarnation av Jesus. Det kunde jag bara inte tro. Flera gjorde dock det, och dessa medlemmar var givetvis "säkra kort". Akcepterar man ett sådan påstående, så är man djupt indoktrinerad i sekten och ledaren, och andra vet att de kan lita på en. Då ifrågasätter man förmodligen ingenting annat heller.

Men jag började se med lite andra ögon på allting. Jag blev vaksam. Samtidigt tänkte jag: "Vad blir det av mig, om jag inte längre är med här?" De övriga i rörelsen kände troligen av min tveksamhet, för jag

blev nu rätt ordentligt ansatt under behandlingar och "kriser". De talade i termer av att jag "började gå egots väg", eller så uppmanade de mig att "be om beskydd". Så en dag ringde mediet Johanna och frågade rent ut hur jag skulle ha det, om jag skulle vara med eller inte, och i det ögonblicket bestämde jag mig. "Jag går ur", svarade jag. Som replik fick jag ett iskallt: "Lycka då till på egen hand." I samma stund var det dock som om en inre rullgardin rullats upp och jag såg allt i ett nytt ljus och jag upplevde att jag varit som förblindad under lång tid.

För sekten gällde det nu att försöka behålla min fru, trots att hon "stod under inflytande" från mig. Hela tiden försökte de därför slå in kilar mellan henne och mig, berättade hur hon skulle bete sig för att skydda sig osv. Men i längden gick det ju inte, så efter någon månad hoppade även hon av. Då kom de till oss i grupper och försökte tala oss till rätta. Men när de märkte att det var just detta jag ville, att jag då kunde få prata om sådant som försiggått i sekten och att jag därför hade större utbyte av dessa övertalningsförsök än de, så upphörde de att komma.

Men jag hade ett stort behov av att bearbeta det som jag varit med om, särskilt som vi upplevde att vi nu blev väldigt ensamma. Vi hade ju dessutom flyttat, enkom för att komma närmare sektens kursgård. Därför började jag skriva insändare om sektiden, och lokaltidningen där vi nu bodde gjorde också ett stort reportage om vår tid i rörelsen. Senare fick jag veta att detta lett till att man kallat till akuta krismöten för att möta den "våg av kompaktmörker" som nu hade slagit till mot dem.

Sanningen att säga måste jag erkänna att det inte var helt oangenämt att veta att jag lyckats "ställa till det" för dem på detta vis. Det var en viktig del i bearbetningen, att finna en egen väg och separera ut sig själv ur deras gemenskap.

Jag märkte ju att det jag varit med om hade gått djupt in i mig. Det är också därför som det ofta är så svårt att lämna (eller uteslutas ur) en sekt. Plötsligt stämmer inte den världsbild man byggt upp under sin tid i sekten, och då hamnar man i kris. För mig tog det faktiskt flera år innan jag hade gjort mig helt fri från sekten mentalt, och då bearbetade jag ändå mina upplevelser mycket aktivt. Många lämnar, vet jag, också sekter med en stor känsla av skuld. Jag mötte flera som kände att de svikit den stora heliga "planen", att de inte räckt till, att de inte

orkat vara de "ljusbärare" de förväntats vara. Och det är nog många gånger lättare att så lägga skulden på sig själv än på en "mäktig" sekt.

Så här tio år efteråt kan jag se mina egna drivkrafter mycket tydligare. En sådan drivkraft var behovet av en auktoritet. Jag sökte en auktoritet som skulle se mig. Men all min erfarenhet sade att det gör inte en auktoritet, och det gjorde inte sektens ledare heller. Sålunda bekräftade jag bara min egen verklighetsuppfattning. Ett annat behov jag hade var att komma i åtnjutande av en unik och upphöjd sanning som kunde göra mig lite speciell. Det lockade mig, och jag nappade därför på betet när det dinglade alldeles framför mig. Ett tredje behov jag hade, som drev mig, var att jag sökte en andlig hemvist i en gemenskap bestående av människor som tänkte och kände som jag – en varm och nära familjegemenskap helt enkelt. Dessutom var det förstås de löften som gavs om vårt handikappade barn som avgjorde. Det ryktades också om att vi en dag skulle få ta emot en healingkraft som skulle kunna bota i stort sett allt.

Däremot var det ingen dyr sekt att vara med i. Vi kände inget krav på oss att samla in eller skänka en massa pengar.

Men att det ändå satt ett slags "pris" på hela paketet insåg jag inte förrän långt senare. Och då "priset" var alltför högt för mig, var det logiskt att lämna rörelsen. Andra stannade kvar, och för dem måste priset ha tett sig överkomligt.

Summeringen av min sektid må bli: En ovärderlig erfarenhet som jag inte vill vara utan. Men jag inser att för att kunna vara med i en sekt måste man kunna stå ut med en mer eller mindre tydlig hierarkisk maktstruktur med en ledare som omger sig med en inre krets som vet mer än andra, ett mer eller mindre utbyggt angiverisystem, en hela tiden pågående anpassning till en gemensam "sanning", och man får inte ifrågasätta den, utan måste lyda. Man måste också visa sig entusiastisk över allt som sekten ger en.

Nu träffar jag ibland en och annan av dem som fortfarande är med. Vi talar då aldrig om sektiden eller vad som pågår där nu, men det är inga "bad feelings" emellan oss, vilket det verkligen var just efter vårt avhopp. Och det ser jag som ett framsteg för både dem och mig.

(Johanna är inte mediets verkliga namn.)

Handen som skriver

"Jag heter Amos. Du har levat i många inkarnationer. Jag har följt dig genom flera av dem. Vi skall tillsammans skriva böcker."

Kvinnans hand skriver detta. Det är inte hon själv som gör det, medvetet. Handen skriver automatiskt. Bakom den finns till synes intelligensen Amos, som upplyser att han är en av de allra yppersta andarna i Kosmos: ledare för ledarna. Han, och andra ledare, har valt Johanna som sitt språkrör. Det är hon som skall föra ut Kosmos budskap till människorna.

Johanna är en åskådare, när handen skriver. Hon upplever att hon genom den automatiska skriften är ett medium för en kraft utanför henne själv.

Handen meddelar:

"Vi, Kosmos ledande själar, har sökt en kanal att öppna för att träda fram genom."

Att kanalen blev Johanna är en följd av en lång tids ömsesidigt sökande – från Kosmos ledande själar och från henne själv. Hon hade sökt kontakt med sin egen ande, sitt allra innersta heliga Jag. Och Kosmos ledande själar hade sökt ett språkrör. Så hade deras sökande mötts.

Handen skriver:

"Andevärlden har länge oroat sig för den blödande Jorden. Långt innan ni människor vaknade till av larmrapporter och alla slags hot mot jord, hav, luft och hela naturens ordning, var vi här i Kosmos allvarligt oroad."

Amos förkunnar vidare;

"Det finns i KOSMOS en oändligt stor KÄRLEK som är den drivande ENERGIN. Den är så oerhört sann och rik att den bär oss genom årtusenden av svårigheter och mödor. Därför finns det också tillräckligt med KRAFT att genomföra stora, genomgripande FÖRÄNDRINGAR på jorden."

Det som kallas den nya tidsåldern är enligt Amos i själva verket det stora kosmiska projekt som är under arbete, lett av de kosmiska ledarna.

"Med hjälp av KRAFTEN och oändligt många goda medier och sanna människor har vi nu påbörjat den stora satsningen som skall hjälpa till att rädda jorden och människorna från förmörkelse och undergång.

Det är ont om tid."

Men nu är det stora mediet funnet (Johanna) och en kanal har öppnats mellan människa och Kosmos.

Amos säger:

"Jag har under 'lång' tid förberett mig för att få igenom dessa tankar och denna insikt. Det är därför en lika stor och ofattbar upplevelse för mig, Amos, som för mitt medium, Johanna, att denna bok äntligen kan bli skriven."

Amos berättar att han vandrat en mycket lång väg genom otaliga inkarnationer, där han lärt sig många läxor. Sådana karmaupplevelser utvecklar oss till FULLKOMLIGA själar, som till slut kan finna RO och FRID i vårt KOSMOS, skriver han.

Om Johanna säger Amos:

"Det är ingen slump att hon den 13 augusti 1985 väcktes till ett skrivande medium. Hon befinner sig i sin 13:e inkarnation och det är också hennes sista. Sedan är hon beredd att stiga upp till de högre sfärerna och med sin fullkomnade själ uppgå i KOSMOS.

Det är därför hennes tid på jorden i denna sista inkarnation är så oerhört betydelsefull, inte bara för henne själv utan även för hela Kosmos. Hennes livsverk kommer att stå som en symbol för det SANNA och GODA. Det hon utträttar för oss här uppe blir Kosmisk historia."

Att sätta sig i centrum av kosmos viktigaste händelser är karakteristiskt för några medier som så att säga har en egen rörelse utanför spiritualismen.

SM

Den mystiska erfarenheten

”Mystikern är ingen speciell sorts människa, men varje människa är en speciell sorts mystiker.” Brother David Steindl-Rast

Av Kerstin Stina Carlsson

I föregående nummer av Sökaren fanns en artikel med rubriken ”Mystik behöver inte vara mystisk”, en överskrift som skulle ha passat bra även för denna artikel. I den tidigare artikeln var det i huvudsak William Johnston, Matthew Fox och egen erfarenhet som var mina källor.

Den här gången är det en uppsats av Broder David Steindl-Rast ¹⁾ och egen erfarenhet som är källorna. Uppsatsen återfinns i essäsamlingen ”Human Survival and Consciousness Evolution” (Mänsklig överlevnad och utveckling av medvetandet). Den heter ”Thoughts on Mysticism as a Frontier of Consciousness Evolution.” (Tankar om mystik som en huvudingång till en utveckling av medvetandet.) Essäsamlingen innehåller i huvudsak föredrag från ITA:s ²⁾ världskonferens i Tokyo 1985. Det kan tyckas som om 1985 nu är långt tillbaka i tiden, men när det gäller ämnet mystik är ju detta tidlöst och med tanke på alla mystiska ³⁾ föreställningar som finns om detta begrepp, ser jag det som mycket motiverat att låta även Steindl-Rast ge sin syn på det.

Uppsatsen börjar med att författaren ger några allmänna kännetecken på den mystiska erfarenheten. Han betonar att mystik är en högst personlig erfarenhet och att den alltid måste sättas i samband med ens eget liv. Därför kan man aldrig tala om mystik som en sorts utforskande av ett kunskapsfält som finns utanför oss någonstans. Då har vi redan missat poängen. Det är vår egen mystiska erfarenhet det handlar om. Och mystikerna är inga speciella sorts människor. Men varje människa är en speciell sorts mystiker. Utmaningen för var och en av oss blir därför att finna ut vilken sorts mystiker vi är och sedan utforska det.

Generellt kan man säga att under en mystik erfarenhet är man i en sorts mentalt rike i vilket allt är ett och där vi alla är förbundna med varandra. Samtidigt är det en erfarenhet av sanningen, en erfarenhet som blir en måttstock för vad vi själva uppfattar som ”sant”. Därför är det bara utifrån en sådan erfarenhet som vi kan bejaka det verkligt sanna och det verkligt verkliga.

Det första steget för att känna igen sin egen mystiska erfarenhet är att erinra sig ett tillfälle som kan utmärka sig som en sådan. Därför gäller det att försöka komma ihåg när livet framstod som speciellt meningsfullt, något som fick oss att säga: ”Ja, för den sortens upplevelse är det värt att leva. I det ögonblicket hade livet mening.”

Skildringar av sådana extraordinära ögonblick i en människas liv finns det många i världslitteraturen. För att hjälpa oss att förstå vad för slags ögonblick det är frågan om har Steindl-Rast som exempel valt att återge en episod ur Eugene O’Neills ”Lång dags färd mot natt”. Det är Edmund som berättar för Tyron:

”Du har precis berättat för mig om några höjdpunkter som du kommer ihåg. Vill du höra mina? De är alla förbundna med havet. Här är en. Jag var på ’Squarehead rigger’ som skulle till

Buenos Aires. Det var fullmåne och vi seglade med passadvindarna. Den gamla skutan gjorde fjorton knop. Jag låg på bospröten med ansiktet mot aktern och med vattnet skummande under mig, och masterna med alla segel vita i månskenet utbreddes sig högt ovanför mig. Jag blev som berusad av skönheten och den sjungande rytmen runt om mig och för ett ögonblick förlorade jag mig själv – faktiskt förlorade mitt liv. Jag var fri! Jag löstes upp i havet. Blev vita segel och flygande spröt, blev skönhet och rytm, blev månskenet och skeppet och den höga stjärnbeströdda himlen! Jag var en del av det hela utan något förflutet och utan någon framtid i frid och förening och vild glädje i något som var större än mitt eget liv eller en människas liv, i Livet självt! I Gud om du vill kalla det så. Och vid flera andra tillfällen i mitt liv, när jag summit långt ut, eller legat på en strand har jag haft samma upplevelse. Blivit solen, den heta sanden, grönt havsgräs böljande i tidvattnet och med rötterna på en klippa. Som ett helgons vision av skönheten. Som om slöjan över saker och ting för ett ögonblick vore dragen åt sidan som av en osynlig hand. För en sekund finns där mening! Sedan låter handen slöjan åter falla och du är ensam och förlorad i dimman igen och du stapplar vidare mot ingenting av inget bra skäl.”

Steindl-Rast förklarar att något av detta borde få en klocka inom oss att ringa. Alla nyckelord finns där. ”Jag förlorade mig själv” eller ”jag blev fri”. Det är som att komma ut ur en bur. Största delen av tiden sitter vi som i en bur. Vår egen bur. Vi är våra egna fångvaktare. Men för ett ögonblick är vi fria. Av någon anledning går vi sedan tillbaka in i buren. Kanske känner vi oss säkrare där. Men alla har vi sådana ögonblick när vi känner oss fria. En annan nyckelfras är ”Jag löstes upp i havet. Jag blev de vita seglen. Jag löstes upp i det jag såg. Jag blev ett med allt jag såg”. Detta är ofta en aspekt av en mystik erfarenhet. ”Jag var en del av det hela” kan vara en av de allra viktigaste nyckelfraserna. Den största delen av tiden känner vi oss på något sätt utelämnade. Vi står utanför. Här finns hela denna underbara värld och livet pågår och vi är på något sätt avskärmade från det, som om vi vore outsiders. Men för ett ögonblick är vi en del av det hela. Vi är en del i den stora dansen, allt och alla välkomnar oss. ”Jag var en del av allt utan förflutet och utan framtid.” Detta är en annan aspekt av våra mystiska ögonblick. Tiden tycks försvinna.

Sedan kommer Steindl-Rast med en definition av vad en mystik erfarenhet är. Den är ganska vanlig och kan återfinnas i många uppslagsböcker. Men den kan ändå vara till hjälp för oss. ”Mystik är rent allmänt sagt en erfarenhet av att vara förenad med den Yttersta Verkligheten.” Alla tre punkterna i denna förklaring är viktiga. Det är en erfarenhet. Mystik är inte teori utan en praktisk erfarenhet – din egen. Och det är en speciell sorts erfarenhet, nämligen en erfarenhet av förening. Denna aspekt,

förening, är mycket viktig. Förening finns av många olika slag men den här sortens förening är av en mycket större sort. Det är alltid en förening som inte har några gränser. Det är därför det talas om en förening med den Yttersta Verkligheten.

Det som också är mycket viktigt när man talar om den här sortens erfarenhet är att man blir medveten om något. Medvetenhet är det som är ett önskvärt resultat av erfarenheten. Denna medvetenhet kan komma plötsligt och överväldigande, men den kan också komma smygande gradvis.

Steindl-Rast liknar det vid när våren kommer. Ibland kommer den plötsligt som en Big Bang. Igår var det vinter, men idag är det vår i luften. Andra år kommer den så gradvis och långsamt att vi inte ens kan säga när den kom. Men slutligen är det vår. Vi vet inte när den kom, men allt som betyder något är att den är här. Detsamma gäller när vi slutligen djupt inom oss blir medvetna om den yttersta föreningen. Det gör ingen skillnad om den kom som en plötslig explosion eller mycket, mycket långsamt. Men kom ihåg att medvetenhet är det som räknas och att det inte har någon betydelse på vilket sätt detta når in i vårt medvetande.

Det tredje elementet i definitionen av en mystik erfarenhet är Yttersta Verkligheten. Att tala om den yttersta verkligheten är ett sätt att undvika att tala om det gudomliga eller Gud. Men de, som inte tycker det känns konstigt att använda ordet Gud, håller helt säkert med om att Gud är den Yttersta Verkligheten. För många känns det kanske svårt att använda namnet Gud och det av mycket goda skäl. Men om man kommer in på området kristen mystik, måste man förr eller senare ställas öga mot öga med detta namn.

Steindl-Rast säger att det är mycket viktigt att vi inte utgår från det som någon annan sagt om Gud. Vi måste återupptäcka Gud inifrån. Då upptäcker vi att Gud är den vi tillhör. Det är allt. Innan vi vet något om Gud, känner vi Gud. Detta är sant för var och en av oss. Vi känner Gud som den, som vi tillhör. Alla som använder ordet ”Gud” korrekt, använder det i den betydelsen. Men ordet Gud är en etikett som vi inte behöver använda. Vi kan tala om religion i evighet utan att använda ordet Gud. Det kan ändå vara ett nyttigt ord därför att med dess hjälp kan vi jämföra vår egen upplevelse med vad millioner andra har upplevt. Det vi däremot inte bör göra är att tillåta någon annan att ge oss termen Gud redan laddad med en mängd föreställningar. Vi måste själva upptäcka vad begreppet innehåller.

I ett kort avsnitt ur en självbiografi beskrivs hur ett barn upptäcker Gud.

”Jag måste ha varit ungefär mellan fem och sex år när denna upplevelse hände mig. Det var en sommarmorgon och jag promenerade ensam ner genom fruktträdgården och kom ut på kanten av en sluttande kulle. Det blåste och ett stort träd sträckte sig upp mot det oändligt Blå. Alldeles plötsligt, efter ett ögonblicks tystnad, blev jorden, himlen, träden, gräset som böljade i vinden och barnet mitt i allt detta ett i ett enda pulserande medvetande av ljus. Fram till denna dag kan jag återkalla den snabba allomfattande medvetenheten av alltings enhet – jag i allt och allt i mig och allt omslutet av en varm lysande bubbla av liv.”

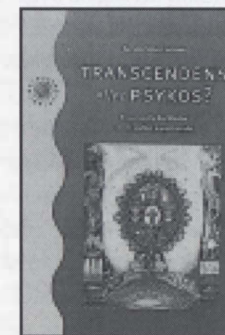
I ett senare avsnitt av självbiografien fortsätter författarinnan: ”Jag minns att barnet såg sig omkring överallt för att hitta förklaringen till detta lyckliga underverk och till slut frågade hon: ”Gud?” därför att det var det enda vördnadsfulla ord hon kände till.

Så kan alltså upptäckten av Gud beskrivas och Steindl-Rast fortsätter och säger att en sådan upptäckt är det samma som

att passera över en medvetandegräns. Har man passerat den, kan man inte längre gå tillbaka. Man har upptäckt något som man kan utforska från och med nu och för evigt. Mystik är ”utforskning in i Gud”. Det är vad livet egentligen handlar om: utforskning in i Gud. Det är som att få sina ögon öppnade. Där finns landet till vilket Du hör. ”The Kingdom of God.” Guds rike. Himmelriket. Det är där vi hör hemma. Och nu kan vi tillbringa resten av evigheten med att utforska detta territorium. Det är här de religiösa traditionerna kommer in. Alla utgår från en mystik erfarenhet. Det finns inte en enda religiös tradition i världen som utgår från något annat. Den mystiska erfarenheten är startpunkten, och det borde vara varje religions huvuduppgift att medverka till ett medvetandegörande av denna startpunkts existens därför att den har sitt ursprung i den djupaste föreningen av alla, den yttersta föreningen. Det är alltså egentligen den föreningen det borde handla om. Varför gör det inte det? Om det gjorde det, tror jag att det inom en inte alltför avlägsen framtid skulle medföra goda förändringar för alla jordens varelser för att inte tala om för Moder Jord själv!

”Mysticism is the heart of religion ... The heart of every religion is the religion of the heart.” Broder David Steindl-Rast.

- 1 Broder David Steindl Rast är fil.dr. benediktinermunk, filosof och internationellt känd religionsforskare.
- 2 ITA= International Transpersonal Association.
- 3 Här mystiska =konstiga.

Transcendens eller psykos?

av Kerstin Stina Carlsson

När Stina efter en drömkurs fick ett andligt genombrott hamnade hon på en psykiatrisk klinik. Diagnosen var psykos och hon drogades ner med tung medicin.

I den här boken, som är en spännande berättelse om en sökares öde och samtidigt en personlig resa i det inre, analyserar hon vad som hände henne. Syftet är att hjälpa andra i samma situation men även att få läkare m.fl. på psykiatriska sjukhus att förstå vad det handlar om.

Inbunden 175 s. 16 illustrationer. Pris 185 kr.
Sätt in pengarna på pg 459 27 24-1 och slipp portot!

SOLROSENS FÖRLAG
Box 417, 721 08 Västerås
tel/fax 021 – 12 90 76
www.solrosforlag.se

Den yttre och den inre verkligheten

”Eftersom krigen börjar i människornas inre, är det i människornas inre vi måste börja ett bålverk för freden.” ¹⁾ UNESCO-stadgan.

Av Kerstin Stina Carlsson

I ett flertal artiklar i Sökaren har jag med hjälp av bland andra Peter Russell, Stanislav Grof och William Johnston framhållit vikten av att uppvärdera vårt inre liv och ge det den uppmärksamhet och den respekt som det är värt. Det går inte att i längden nonchalera det inre utan svåra följder för oss själva, vår omgivning och den jord vi bebor.

Jag lyssnar gärna på radions numera mycket korta morgonandakter klockan 6.50. Måndagar har jesuitpatern Erwin Bischofberger i en serie andakter givit råd för ”pilgrimsresan i det inre”. En dag talade han om den resans svårigheter, för sådana finns, men han menade att dessa svårigheter inte skulle avhålla oss från att ge oss av på denna den viktigaste resan i livet, resan inåt till den innersta punkten i oss själva.

Enligt materialismens världsuppfattning räcker det att utforska det yttre, fysiska universum, och därmed också den fysiska delen av oss själva. Men den odödliga visdomen eller, med ett annat namn, den perenna filosofin menar att det viktigaste är utforskningen av vårt inre, vårt medvetande, det vill säga våra tankar och känslor, och därigenom universum. Idag är det bara det fysiska universum som är intressant för den vetenskapliga forskningen, och mycket stora resurser satsas på detta, medan forskning rörande människans inre är satt på undantag. Om hjärnan forskas det visserligen, men den är ju också en del av den fysiska världen, liksom hela vår jordiska skepnad med de fem sinnena. Men detta är inte den enda verkligheten. Vi har också den inre världen, som består av vårt medvetande, av våra känslor ²⁾ och tankar. Vi har fått känslor för att kunna känna och tankar för att kunna tänka, till exempel tolka våra känslor. Känslorna är synnerligen irrationella, och ju förr vi kommer underfund med detta, desto bättre är det.

Här vill jag ge ett personligt och lättförståeligt exempel på ett sådant irrationellt sätt att reagera på en känsla. Det handlar om ett tandläkarbesök jag gjorde för några år sedan.

I min barndom hade tandläkarna enbart tillgång till långsamt snurrande borrar. Det gjorde att tandläkarbesöken var ganska obehagliga och rädsleframkallande. Speciellt obehagligt var det när det skulle borraras i ens framtänder. Numera, med de snabba borrar som finns, är det inte särskilt obehagligt längre utan en snabb och ganska smärtfri process. Med mitt förnuft vet jag detta,

men när min tandläkare vid detta besök föreslog byte av fyllningarna i framtänderna kom minnet av barndomens obehagligheter tillbaka med full styrka och framkallade en alldeles omotiverad rädsla hos mig. Jag var liksom 11–12 år igen. När förnuftet åter började verka, kunde jag reagera på ett mera adekvat sätt.

I vår västerländska kultur kan vi leva ganska bra med det blott utåtriktade sättet att se. Men med en sådan inriktning på livet blir det bland annat stora påfrestningar på vår planet, eftersom föreställningen att yttre välstånd ger lycka leder till en gränslös överkonsumtion i de så kallade utvecklade länderna.

Vi förbiser den andliga aspekten av oss själva. Ande kommer från andas, och så länge vi lever i den fysiska världen, är denna ande allestädes närvarande i vår fysiska kropp. Den är ju själva förutsättningen för det fysiska livet. Anden uppfyller oss liksom den uppfyller hela universum. Här på planeten Tellus har denna ande tagit sig de fysiska former som vi med våra sinnen kan förnimma, men på andra platser i universum har den kanske tagit sig andra former, som inte är förnimbara för våra fysiska sinnen.

Andens språk i den yttre verkligheten finns överallt i Skapelsen om vi bara vill medvetandegöra oss om det och se det. Så sade Jesus i sin Bergspredikan, där han rådde oss att se på ängens liljor och himlens fåglar. Så sade också mästern Eckhart som tyckte, att han av en skalbagge kunde lära allt han behövde veta för att hålla sin predikan.

Andens röst i vårt inre kallas ibland för intuition, men den har även andra namn. Intuitionen finns hos alla människor och är en lärare och rådgivare, men är mycket underskattad, om vi överhuvudtaget tror att den finns. Orsaken är att ”rösten” ofta över-skuggas av andra ”röster” i vårt inre, från t.ex. påträngande känslor och tankar.

Känslor förväxlas ofta med intuitionen. Eftersom obearbetade och oförstådda känslor är synnerligen irrationella och kan ställa till med förtret, har de fått dåligt rykte, blivit undertryckta och förpassade till det omedvetna, där de bidar sin tid för att sedan vid de mest oväntade och kanske också opassande tillfällena göra sig påminda igen. På grund av den olyckliga förväxlingen med våra känslor har även intuitionen fått vidkännas dåligt rykte, och vi har svårt för att verkligen lita på den. Men

intuitionen, vår inre vägvisare och lärare, ger ingivelser eller idéer, inte känslor.

För att riktigt kunna bli medveten om och dra nytta av vår intuition eller den store Andens röst i vårt inre eller Guds röst i vårt inre eller inspirationen, behöver omedvetna, obearbetade och svåra känslor med därav följande destruktiva tankar bytas ut mot mera konstruktiva sådana. Detta går inte med medicin. Det kräver andra åtgärder, som till exempel medvetandegörande och genomlevande av det som blivit förpassat till det omedvetna. Det är sådana åtgärder läkare av själen (psykiatrer) borde vara sysselsatta med. Detta är steg 1 på vår pilgrimsresa i det inre.

Steg 2 bör bli att göra det så tyst inombords att vi kan uppfatta vår intuition. Det borde vara våra andliga eller religiösa ³⁾ traditioners huvuduppgift, det vill säga att visa vägen tillbaka till den plats i vårt inre där vi åter kan höra eller återknyta kontakten med vår inre lärare, vägvisare och inspiratör det vill säga med den stora Anden eller med Gud.

Det bästa arbete som vi människor kan ägna oss åt är alltså att bereda plats för den inre vägvisarens, den inre lärarens, inspirationens, Guds röst i vårt inre, därför att tillståndet i vår inre verklighet så tydligt avspeglas i det vi gör i den yttre verkligheten.

Ett inre fyllt av svåra, obearbetade känslor och tankar blir till sist outhärdligt och måste på något sätt åtgärdas. En åtgärd är olika sorters våld i den yttre världen antingen mot andra eller mot en själv som till exempel missbruk av olika slag eller till och med självmord.

Ett inre styrt av den inre lärarens och vägvisarens röst tar sig yttre uttryck i arbete för det allmänna goda och inte enbart för egots goda.

Att det är viktigt att ställa ”sitt inre hus” i ordning avspeglas också i den mänskliga kreativiteten, det mänskliga skapandet, som alltid först föds ur en tanke eller en ingivelse från vår intuition. Ingivelser eller idéer från intuitionen, som först bör provas av förnuftet, resulterar i mänskliga verk fyllda av skönhet och harmoni (exempelvis Mozarts musik och de stora europeiska katedralerna).

Mänskliga skapelser, som inte har sitt ursprung i intuitionen utan till exempel ur en rädslefylld tanke, resulterar i förödelse och förfulning av ”det yttre huset”, det vill säga Skapelsen, och oharmoniska (vasskantade) och fula byggnader. Att det i vår tid finns alldeles för många skapelser, där kreativiteten inte har sitt ursprung i intuitionen kan utan större svårighet konstateras.

Om vi nu tar oss an ”det stora arbetet” ⁴⁾ med oss själva, det vill säga först med steg 1 och sedan med steg 2, kan det resultera i en mer eller mindre tydlig erfarenhet av den store Andens närvaro i våra liv och vår värld, både den yttre och den inre. En del får denna erfarenhet utan det stora arbetet. Men klart är att på vilket sätt vi än får den, kan den vara av avgörande positiv betydelse för vårt fortsatta liv. Det beror på om vi vågar bejaka den, integrera den i våra liv och ta de positiva konsekvenserna av den.

För en del blir erfarenheten så avgörande och den inre lärarens och vägledarens ”röst” så stark, att den inspirerar till ett mycket osjälviskt och engagerat arbete för det allmänna goda som till exempel hos Jesus, Gandhi, Martin Luther King och moder Theresa. För andra blir ”rösten” alltför stark, så att den för en tid

till och med överröstar förnuftets röst och leder till det som för människor i omvärlden kan se ut som mycket ”oförnuftiga” handlingar, vilka därför bedöms som sjukliga utan att man först tagit reda på vad som orsakat ”oförnuftet” eller vad den överväldigande inre ”rösten” hade att förmedla.

Innehållet i denna artikel kan delvis verka nästan skrattretande enkelt och så solklart att det över huvud taget inte skulle behöva skrivas. Annat torde vara mera kontroversiellt, men det är i alla fall det, som efter de erfarenheter jag haft, blivit ”min sanning”. Det innebär naturligtvis inte att jag gör anspråk på att det även ska vara andras ”sanning.” Men kanhända den ändå hos några väcker lite nyfikenhet, som i sin tur kanske leder till det goda beslutet att nu är det dags, dags att t.ex. lyssna till Erwin Bischofbergers råd för ”pilgrimsresan i det inre” på radions morgonandakter på måndagar (de finns på Internet) och sedan kasta loss.

Mina källor är till största delen slutsatser jag dragit av egna erfarenheter (som skildras i min bok ”Psykos eller transcendens?”) och Roger Walsh bok ”Lust till liv” med underrubriken ”En ny psykologi för personlig och global överlevnad”.

För att inte frångå min vana att ge fina citat från andras produktion kommer här några hämtade ur Walsh bok. Först följande tankvärda ord av Erik Damman.

”Världen hotas inte av en framtida katastrof. Den övervägande delen av mänskligheten är drabbad av katastrofen redan idag. Ingen av oss skulle tala om framtida olyckor, om vår familjinkomst i dag var under två kronor om dagen, om vi bodde med familjen i en hydda eller ett skjul utan vatten eller ström, om vi svalt och miste vartannat barn vi födde, om våra levande barn var psykiskt eller fysiskt förstörda av bristsjukdomar, om det inte fanns läkare eller läkemedel att få tag i... Om vi hade det så, skulle vi vara fullständigt klara över att katastrofen redan var ett faktum. Det är så mänskligheten lever idag. Och det gäller inte bara några små isolerade grupper. Mänskligheten lever på detta sätt. Flertalet av oss.”

Den bok av Erik Damman som Walsh hämtat citatet ur heter ”Framtiden i våra händer”.

För att inte få en alltför dyster avslutning på denna artikel kommer här ytterligare två citat, det första av Gandhi:

”Ju färre nödvändigheter, desto större lycka.”

Det andra av Epikuros:

”Om du vill göra en man lycklig, så öka inte hans rikedomar utan ta ifrån honom hans begär.”

1. Citatet är hämtat ur Roger Walshs bok ”Lust till liv”.

2. Känsla får ej förväxlas med känsel som är ett sinne och tillhör den yttre världen. Känslan finns i vårt inre. De grundläggande känslorna är egentligen bara två, kärlek och rädsla, men ur dessa två grundkänslor har det uppkommit många andra som t.ex. glädje, sorg, vrede medkänsla m. m.

3. Ordet religiös kommer av det latinska verbet re-ligare som betyder återknyta.

4. Namnet på min första artikel om självkännedomens betydelse i Sökaren nr 6, 1998.

5. Se artikeln ”Den mystiska erfarenheten” i detta nummer.

Årets folkbildare och årets förvillare

Föreningen Vetenskap och Folkbildning, som består av "skeptiker", utser varje år årets folkbildare och årets förvillare. För 1999 utsågs forskaren och författaren Georg Klein till årets folkbildare "för hans klarsynta och humanistiska beskrivningar av vetenskap, människor och kultur". Eva Moberg blev årets förvillare 1999 "för hennes vetenskapsfientliga idéer och okritiska propagerande för pseudovetenskap såsom telepati och healing och andra aktiviteter inom New Age". – "Eva Moberg är författare och debattör och bl a skrivit artiklarna 'Vårt förakt för new age' (1998) och 'Ditt sjätte sinne' (1999) i Ordfront Magasin, där hon okritiskt ställer sig bakom ogrundade påståenden om effekten av vissa alternativmedicinska behandlingsmetoder och existensen av telepati och prekognition. Moberg har under en lång följd av år kritiserat naturvetenskapen genom att blanda samman den med tillämpningar och forskningspolitik."

VoF gör naturligtvis så gott de kan utifrån vad medlemmarna fått lära sig och accepterat. Men Eva Moberg är inte vetenskapsfientlig, som VoF tror, i stället observerar hon vetenskapare, som Dean Radin, vilka inte marscherar lydigt i takt med den materialistiskt orienterade majoriteten, utan går vid sidan om och därvid gör upptäckter som strider mot vad som idag brukar anses sant. Telepati och healing är inte pseudovetenskap, som VoF tror, utan vetenskapligt undersökta och bekräftade fenomen.

Basen för Vetenskap och Folkbildnings uppfattningar är ett okritiskt accepterande av den idag framför allt i den vetenskapliga världen rådande verklighetsbilden, som kan beskrivas som ateistisk-materialistisk. Den beskrivningen av verkligheten är felaktig, vilket många inser, och vi har i Sökaren i en rad artiklar genom åren försökt visa detta, men gamla tankar, med stöd av inflytelserika vetenskapare, dröjer sig kvar, eftersom forskare vill vara i harmoni med den övriga forskarvärlden och inte betraktade som klandervärda avvikare.

Eva Moberg bör hedras för att hon i media gått ut med synpunkter som pekar framåt. 1998 fick hon Sökarens klokpri.

Gud i Gamla testamentet

Eva Moberg har publicerat en ny, betydande artikel i tidskriften Ordfront. I nr 1–2/2000 skriver hon om gudsbilden i Gamla testamentet, under rubriken "Du ska inga andra

gudar hava jämte mig".

Vi har velat införa Eva Mobergs artikel även i Sökaren, men detta har inte medgetts, åtminstone inte nu. Man vill tydligen att artikeln endast skall kunna läsas i en tidskrift med högt anseende hos det kulturella etablissemangen.

Jag har varit inne på samma saker som Eva Moberg i en kristendomskritisk text, som ligger på Sökarens hemsida, www.sokaren.se/INDEX20.HTML. Inget förlag har velat ge ut mina tankar som bok.

Eva Moberg menar att Gud i GT mest liknar djävulen. Och hon tycker att vi inte längre skall tiga om detta. Men i stället för att berätta om GT:s vedervärdige Gud och ta avstånd från denne har Sverige satsat 67 miljoner kronor av skattemedel på en nyöversättning av Bibeln. Statsministern säger att Bibeln är vår värdegrund – Eva Moberg frågar sig om han verkligen har läst boken.

Man undrar om det verkligen är rimligt att folk läser GT, som utgör fyra femtedelar av "Guds ord" och med viss vördnad tar del av berättelserna om den hemske, totalt hänsynslöse guden, vars mest framträdande drag är svartsjuka: hans folk får inte ha någon annan gud än honom, Herren.

Eva Moberg skriver: "Den banbrytande språkforskaren och psykohistorikern Julian Jaynes har karaktäriserat språket och beteendet hos GT:s gud som typiskt för en psykotisk mördare." Men Eva Moberg ger inte så många gräsliga detaljer från Herrans maktutövning av det slag som jag har i min text. Hon skriver helst på litet avstånd från hemskheterna. Men: "Herren skulle kunna vara läromästare åt Attila, Hitler, Stalin, Idi Amin, Saddam Hussein, Milosevic och grabarna. Han är en fullblodsnazist..." Han kräver rasism, etnisk rensning, ideologisk oförsönlighet, motarbetar fredsavtal, föraktar kvinnorna, dyrkar våldet och den fysiska styrkan och har ett utvalt folk som han ger uppgiften att fördriva eller lägga under sig alla andra folk som står i vägen för dess upphöjdhed. Eva Moberg försäkrar att detta inte är en nidsbild. Jag vet att det inte är det.

SM

Liten utmärkelse

Vecka tolv blev Sökaren "veckans tidskrift" på hemsidan tidskrift.nu, vilken är en samlingsplats för kulturtidskrifter, som görs med stöd av Statens kulturråd. Någon motivering såg vi inte till, men vi tackar för den vänliga uppmärksamheten! Det är inte ofta Sökaren lyfts fram i kulturella sammanhang. Mest har vi en känsla av att vi inte finns.

Lennart Edrén ur tiden

Tandläkare Lennart Edrén avled natten till söndagen den 19:e mars. Han skulle ha fyllt 84 den 5 juli.

Mest känd för allmänheten blev Lennart Edrén genom sina fastemarscher. Han hade genom experiment med sig själv funnit att han genom att under en följd av dagar utesluta all mat kunde vinna positiva hälsoeffekter. Effekterna blev mera påtagliga om fastan kombinerades med riklig motion. Detta ville han skulle utforskas närmare. Men han möttes av totalt ointresse hos läkarkåren och okunnighet om de mekanismer han hade iakttagit.

Lennart Edrén sökte då presentera fastans möjligheter på ett sätt som måste förstås av både läkare och lekmän. Han arrangerade i augusti 1954 en marsch till fots med elva försökspersoner från Göteborg till Stockholm. Sträckan avverkades på tio dagar, varunder gångarna endast drack rent källvatten. Marschen väckte stort uppseende. Folk kantade vägarna. Ingen hade tidigare trott att man kunde leva flera dagar utan mat och dessutom gå en massa mil. Men i pressen framträdde flera auktoriteter och förklarade att marschen var en vansinnig risk, gångarna skulle få men för livet i den mån de över huvud taget kom fram.

Men gångarna kom fram. På tionde dagen marscherade de in i Stockholm i prima kondition och hyllades av hundratusentals människor som kantade hela inmarschvägen från Midsommarkransen till Skansen.

Nu hade Lennart Edrén visat att ingen behöver gripas av panik vid tillfällig isolering och matbrist. Det visste inte folk förut.

Tio år senare gick Lennart Edrén vidare. En ny marsch startade från Kalmar mot Stockholm, också 50 mil, nu med 19 gångare. Professor Bengt Saltin, då vid GIH, lade upp en vetenskaplig undersökning och gångarna underkastades en rad delvis plågsamma provtagningar före, under och efter marschen. Själv satsade Lennart Edrén nu liksom vid den första marschen ett enormt eget förarbete och stora summor på att organisera, leda och genomföra provet.

Marschen blev lika triumfartad som den första. Nu hade också vetenskapligt material samlats som Lennart Edrén förväntade skulle ge ett definitivt besked om vad fasta under rörelse egentligen hade för verkan. De preliminära fakta som bekantgjordes strax efter marschen var lovande. Men merparten av proverna blev därefter liggande i profes-

sor Bengt Saltins frysbox och bearbetades aldrig. Detta var en mycket tung besvikelse för Lennart Edrén och han lyckades aldrig bli fri från sin sorg över detta.

Professor Lars Carlsson och doktor Sven Fröberg som under fastemarschen arbetade med en fristående blodundersökning presenterade dock i den amerikanska läkartidningen "Metabolism" juli 67 en ingående rapport om sina rön. Där kan man genom många diagram följa förändringarna i gångarnas blod dag för dag. Inte minst intressant är att se hur blodsockret sakta faller t o m sjätte fastedagen men på sjunde dagen hos samtliga gångare börjar stiga så att det på tionde dagen t o m är högre än vid starten. Vad som betingade detta, vad som över huvud taget skedde under marschen och hur detta möjligen skulle kunna utnyttjas i sjukvården blev dock aldrig utrett.

Eskil Svensson

Ondska

Några är förvånade över att ondska finns hos människor. De berättar kanske sagor om utomjordingar som kommer hit och blir överraskade och beklämda över den ondska de ser hos människorna, när i stället kärleken är så klok och naturlig.

Jag för min del är inte ett dugg förvånad över ondskan.

Ondska är grundläggande i naturen. Många levande varelser är byggda som o-djur med instinkt att döda; de har rovdjurständer, -näbb och -klor. Dödandets princip tycks nödvändig i naturen. Alla skall äta och/eller ätas. När en människan dött och grävts ner i jorden, äter maskarna henne. Vi ingår alla i en näringsrundgång. Och vi behövs alla, men inga arter får bli för stora och dominera världen och utrota andra arter, för då förloras den nödvändiga balansen. (Har vi människor nu blivit för många?)

Om man med ondska menar att göra andra levande varelser illa, så är alla varelser med mördarinstinkt och utan förmåga till medkänsla mer eller mindre onda.

När vi blickar ut över naturen, ser vi den oförsonliga kampen för det egna livet och mot andras liv. Varelserna saknar medkänsla. Det är då inte överraskande att även människan, trots att hon är den högst stående varelse vi känner till, också visar ondska. Ondsken finns som en grundprincip i det levande universum.

Betraktar man naturen noga, ser man att allting måste vara planerat. Ändå är det

svårt att se spår efter religionernas Gud, det vill säga en allsmäktig, allvis och kärleksfull "Fader". Varje varelse är byggd så att den skall kunna försvara sig (eller fly) i kampen för tillvaron, angripa, döda och äta upp andra varelser. Varelserna är inte kärleksfulla mot varandra. Det råder ständigt krig i naturen.

Människan är en del av naturen, och dess ondska finns även hos henne.

Dock är människan den varelse som upptäcker medkänslan och kärleken och därmed kan höja sig över naturens grundläggande primitivitet.

SM

Alternativ vård

Den 22 mars hade Dagens Nyheter en stor och positiv artikel om alternativ hälsovård. "Allt fler söker den här vården", säger en medicinsk chef i ett landsting. Flera landsting intresserar sig för alternativa behandlingsmetoder. "På många håll är det miljöpartiet som drivit på utvecklingen."

"I Örebro väntas politikerna inom kort besluta om ett kunskapscentrum. Här vill man samla kunskap om behandlingar och preparat som kompletterar eller ersätter den moderna hälso- och sjukvården."

Örebro universitet ger kurser i alternativa hälsometoder. Och på Karolinska institutet kommer läkarstudenterna att erbjudas en kurs i alternativa och komplementära hälsometoder. Syftet är att ge de blivande läkarna kännedom om vilka metoder som finns.

Dagens Nyheter har också ett reportage om en legitimerad läkare på en vårdcentral i Borås, Göran Olaison, som använder alternativa metoder. En patient berättar att han för två år sedan satt i rullstol. Efter akupunkturbehandling bär hans ben honom igen.

Korvar växer på träd!

Enligt tidningen Djurens Rätt! nr 1, 2000 säger Carl Gustaf Körnell, som är VD vid SQM Pork: "När jag sätter tändarna i en fläskkotlett, vill i alla fall inte jag tänka på hur djuren haft det."

Körnell vill därför helst att vi inte skall tänka på levande varelser, när vi äter kött, utan i stället se kött som något som växer på träd!

Vi antar att uttalandet är ett uttryck för Körnells humor, men det säger säkert en del om en köttätares problem.

Djurens rättigheter börjar uppmärksammas

Tidskriften Djurens Rätt! nr 1, 2000 berättar i en notis att Harvard Law School i USA planerar att erbjuda en kurs i djurrättsjuridik. Kursen skall ge en översikt över de former av rättsligt skydd som djur idag har, och den kommer att ta upp frågan varför människor har rättigheter medan djur nekas sådana.

Naturens visdom

Det finns människor som kallar sig ateister. De tror inte att "Gud" finns, utan att universum beror på en rad slumpprocesser under en oerhört lång tid, lagarna för ärftligheten och naturligt urval i kampen för tillvaron. De föreställer sig att växterna har kämpat mot varandra, liksom också djuren har gjort, och i den kampen har endast de mest livsdugliga växterna och djuren överlevt.

För de flesta ateister innebär deras ateism endast att de tar avstånd från en naiv religiös gudsbild, från en människoliknande Gud, som är allsmäktig, allvis och allgod, och så säger de att ingen "högre makt" existerar.

Det mer intelligenta spørsmålet om universum är planerat, om evolutionen är intelligent styrd intresserar inte de vanliga ateisterna. Men frågan är ju hur "naturens visdom" skall kunna förklaras. Alla kan vi se denna "visdom". Tänk på människokroppen med dess olika organ! Hur skall deras meningsfulla samverkan kunna förklaras med bara ett naturligt urval? Det går självfallet inte.

Allt är uttänkt.

Ateister säger att kosmos förklaras med fysik och kemi. Det är ett slags mystik, som ingen riktigt kan förklara och ingen begriper. Människor ser "naturens visdom" och nämner den ofta och tar den för given. Men de tar inte steget vidare och erkänner att en sådan visdom måste ha ett intelligent upphov.

Det finns alltså något mer än slump och nödvändighet.

Universum är uttänkt, inget tvivel om den saken. Det är universums egen intelligens som skapar allt. Gud är inget väsen som finns utanför världen och har skapat världen utanför sig själv, utan Gud är verklighetens grund. Denna grund har skapat världen i sig själv, i sitt eget väsen.

SM

Leva på ljus?

I nr 5/1999 av Sökaren anmäler Sven Magnusson boken *Leva på ljus* av en kvinna från Australien med författarnamnet *Jasmuheen*. Boken översattes av Curt Jonsson, som nu har skrivit en egen bok på samma tema. Den heter *Ljuset från andra sidan*, har 194 sidor och är utgiven 1999 av Regnbågsförlaget.

Boken handlar om hur Curt går igenom "processen" som gör det möjligt att "leva på ljus" i stället för på mat och dryck. Den kritiska delen av processen är att i sex hela dygn avhålla sig från både mat och dryck. Det anses normalt inte möjligt att överleva mer än tre dygn utan någon form av dryck, även om det finns enstaka exempel på att personer som blivit fastklämda eller instängda t.ex. vid jordbävningar faktiskt förefaller ha klarat sig något dygn till, dock inte så länge som sex dygn. Dessa personer har dock som regel varit nerkylda och legat orörliga, medan man under "processen" är aktiv frånsett att man vilar betydligt mer än vanligt, som vid vanlig fasta.

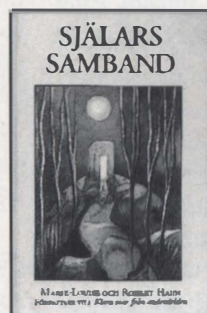
Boken är en roman, vilket med vanligt språkbruk innebär att handlingen är påhittad. Handlingsförloppet är dramatiserat säger Curt, och "egentligen är det så att personerna i boken över huvud taget inte finns i den fysiska verkligheten". Å andra sidan är "de avsnitt som behandlar själva processen i långa stycken ordagrant hämtade från min dagbok".

Curts mening med sin roman förefaller vara att beskriva en människas andliga utveckling

under en period av livet. Problemet för mig är då att denna utveckling helt domineras av "processen" och allt som händer omkring den. Curt vill tydligen berätta att processen är möjlig, och att han verkligen har genomfört den. Då tycker jag det hade varit bättre om han hade skrivit rent dokumentärt om detta, och diskuterat de många problem som kan finnas för den som tänker sig att gå igenom en sådan process.

Curt kommer ju med extraordinära påståenden: att det är möjligt att i ganska normal aktivitet överleva sex dygn utan vatten, och därefter bokstavligen "leva på luft". Det brukar sägas att sådana påståenden kräver extraordinära bevis. Såvitt jag vet finns ännu ingen som har gått igenom "processen" under kontrollerade förhållanden, övervakad varje ögonblick av dygnet av trovärdiga personer med medicinsk kunskap, som kan intyga att han verkligen inte har ätit eller ens druckit en droppe på sex dygn. Tills det är gjort kan inte Curt vänta sig att man ska ta hans påståenden på allvar. Till dess kan jag bara läsa boken som en roman, dvs en påhittad historia. Då blir det en fråga om tycke och smak vad läsaren får ut av den, och själva poängen med boken riskerar att gå upp i luft.

Nils-Olof Jacobson

Budskap från den Helige Ande?

Marie-Louise Hahn är till sin utbildning sjuksköterska, numera verksam som konstnär och medium. Hennes make Robert är lä-

kare och forskare, professor i intensivvård vid Karolinska Institutet. 1997 skrev de tillsammans boken *Klara svar från andevärlden*, som anmäldes i Sökaren 2/1998. Boken skildrade Marie-Louises utveckling som medium, och resultaten av det första årets seanser. Hon försätter sig i ett transtillstånd och upplever kontakt med vad som kallas "Anden" eller mer specifikt "den Helige Ande". Anden kan ge utförliga svar på frågor inom de mest skiftande områden.

Nu har makarna Hahn skrivit sin andra bok på samma tema. Den nya boken heter *Själars samband*, har 287 sidor och är utgiven av Energica förlag. Liksom tidigare är det Robert som skriver ner Andens svar och redigerar texten. Han är också berättaren i nästan alla kapitel. – Det finns också information kring parets arbete på Internet, www.hahn.au.nu.

Själva kontakten med Anden verkar nu självklar för paret Hahn. Samtalen med Anden skildras som om de ägde rum med en kär gammal vän. Man finner ingen anledning att ifrågasätta att denne vän kommer någon annanstans ifrån än vad han säger, dvs från en annan livsdimension som kallas andevärlden. Ibland utvecklas dock seanserna på ett oväntat sätt. Hahns har kanske tänkt ta uppen viss fråga, men Anden levererar ett bestämt och kraftfullt budskap om något annat.

Den här boken har en mer personlig ton än den första. Det är ofta personliga problem och frågor som tas upp i seanserna. Orsaken är en tragedi som har drabbat familjen: deras yngsta dotter Maria visar sig ha en psykisk utvecklingsrubbing som kallas autism. Föräldrarna genomgår olika faser av sorg- och krisreaktioner, och får stöd och tröst i budskapen från Anden. De får också specifika råd, som hjälper dem att finna bättre sätt att bemöta och behandla Maria. Under de två år som bokens till-

komst spänner över utvecklas Maria gynnsamt. I slutet av boken ges förutsägelser om hennes vidare utveckling de kommande åren, också i mycket positiv riktning.

Seanserna med Anden avhandlar inte bara problemen inom familjen, utan tar upp många olika områden. Det handlar om människans tidigare och nuvarande andliga utveckling, aktuella globala problem och alihanda frågor som t.ex. har aktualiserats av något TV-program man har sett.

Jag vet inte om svaren från Anden är ordagrant återgivna eller hur pass redigerade de är. Man förefaller inte använda bandspelare som hjälpmedel.

Robert nämner att han skriver ner svaren under själva seansen. Det måste vara ett krävande och omfattande arbete, eftersom många svar är långa. I varje fall är texten beundransvärt väl genomarbetad, klar och lättläst.

Robert diskuterar inte några problem kring själva kontakten med Anden. Han förefaller obehindrat kunna skilja på sina båda världar: den som läkare och forskare i materialistisk, kemisk medicin och den som forskare i kommunikation med andevärlden. Den ena världen förfaller lika självklar för honom som den andra. Det tycks aldrig falla honom in att spekulera över om Anden kanske bara är "en avspjälkning av mediets (Marie-Louises) undermedvetna". Förmodligen skulle Robert anse sådana spekulationer vara ofruktbart slöseri med tid och energi; han ägnar i stället sitt intresse åt innehållet i buskapen.

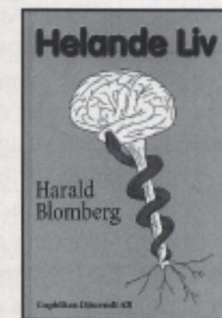
Robert kommenterar om detta (sidan 11): "Jag har arbetat hårt för att bli en erkänd och respekterad naturvetenskaplig forskare. Samtidigt har jag insett att varken vetenskaplig forskning eller sunt förnuft kan ge oss svar på alla frågor. De kan skänka oss mycket kunskap men är ibland olämpliga utgångspunkter för

ökad förståelse av livets viktigare beståndsdelar.

Själens fortlevnad i en andlig dimension kan inte mätas med vetenskapliga metoder. Det är en personlig mognad för varje individ att bejaka eller förkasta detta."

Själars samband bevisar ingenting om andevärlden. Jag tror liksom Robert att denna ligger utanför vad som kan bevisas eller motbevisas. Bokens främsta värde, som jag ser det, är att visa hur en pågående kontakt med vad som upplevs vara andevärlden kan fungera, hur man kan integrera den med ett högst "normalt" liv, och hur en sådan kontakt kan ge hjälp och inspiration att komma vidare i en svår livssituation.

Nils-Olof Jacobson

Helhetsmedicin

Harald Blomberg är läkare, psykiater med egen praktik i Stockholm. På ett förlag i Mjölby med namnet Cupiditas Discendi AB har han 1998 gett ut boken *Helande Liv*, ISBN 91-973061-1-8. Den har 200 sidor.

Harald har arbetat inom den vanliga psykiatri, senast på en öppenvårdsmottagning i södra Stockholm. Han kom i kontakt med en kvinna som heter Kerstin Linde. Hon hade utvecklat en rörelsepedagogik, där hon här-

made de rörelser som ett spädbarn naturligt gör när det lär sig krypa. Kerstin Linde menade att många människor hade hoppat över det ledet i sin utveckling och inte krupit tillräckligt. Därigenom uppkom blockeringar i nervsystemet som kunde uttrycka sig

som olika störningar, t.ex. inlärningssvårigheter. Genom hennes system av rörelseövningar kunde även svårare störningar som cerebral pares påverkas gynnsamt.

Harald följde några patienter som behandlades av Kerstin, och fann till sin förvåning att pedagogiken faktiskt fungerade. Han lärde sig själv metoderna och kunde hjälpa sina patienter med dem, betydligt bättre än med sedvanlig behandling.

Kerstin Linde är ju inte den enda som har kommit med liknande tankegångar. Jag har i Sökaren skrivit om andra böcker som beskriver liknande system för vad som kallas *behavioral kinesiology* eller "hjärngympa". Hon är dock, såvitt jag vet, den enda i Sverige som själv har utvecklat ett sådant system. Jag vet inte hur mycket impulser hon fick från andra håll, och hur mycket som var resultatet av hennes egna studier av hur människor rörde sig framför henne.

För Harald Blomberg blev bekantskapen med Kerstin Lindes arbete omvälvande. Den fick honom att ompröva mycket av vad han lärt sig i läkarutbildningen. Boken beskriver hur han nu ser på läkekonsten.

I stället för den fragmentering som enligt Harald kännetecknar skolmedicinen vill han framföra en helhetssyn, där människan ses som ett öppet system i ständig växelverkan med sin omgivning. Det innebär att man inte förser individen med ett antal diagnoser som sedan var för sig behandlas med läkemedel, utan man ser individen som en person i en viss livssituation.

Harald menar att man inte kan bygga helheten av ett antal bitar. I stället måste man först uppleva helheten, och utifrån denna kommer naturligt hur de olika problemen bör behandlas. En patient med en viss sjukdom, till exempel schizofreni, kanske behöver hjälp med rytmiska rörelser men också med diet, vitaminer och mineraler i stället för vanliga läkemedel. Överkänslig-

het mot mjölkprodukter och gluten är enligt Harald förbisedda orsaker till många sjukdomar, med både kroppsliga och psykiska symtom.

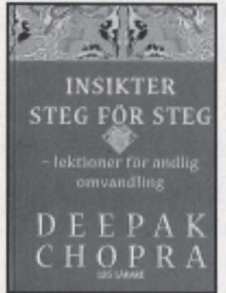
Problemet är enligt Harald att skolmedicinen bygger på vanetänkande (sidan 182): "Att se mer än en eller högst två orsaker till en viss sjukdom blir alltför komplicerat och försvårar valet av behandling. Att ta hänsyn till en mängd olikartade faktorer som kost, tarmfunktion, förgiftning av ämnen från tarmen eller p g a bristande utsöndring av slaggprodukter, bristfällig andning och cirkulation, mentala attityder eller hormonrubbingar är oförenligt med det skolmedicinska paradigmet. Det anses inte vetenskapligt och luktar alternativmedicin eller kvacksalveri."

Harald använde de rytmiska rörelserna på sin mottagning. Det gick inte – patienterna var visserligen nöjda, och en del av dem förbättrades mycket mer av rörelseterapi än av konventionella metoder. Men Harald förbjöds av sin chef att använda dessa "ovetenskapliga" metoder. Han blev anmäld till socialstyrelsen (inte av patienterna, utan av chefen) men tydligen frikänd. Ändå blev hans ställning på mottagningen ohållbar, och han övergick till egen praktik.

Jag vet inte om Kerstin Linde fortfarande är aktiv med sin rörelsepedagogik; hon måste vara rätt gammal nu. Det är synd att den som blir intresserad av att läsa Haralds bok inte får veta något om var eller hur man kan lära sig mer om detta.

Haralds kritik mot skolmedicinens brist på helhetssyn väger tungt. En viss bitterhet mot det etablerade systemet kan anas i slutet av boken. Jag tycker det är synd att han stannar därvid. Jag skulle önska praktiska förslag på hur läkare i Sverige kunde tillämpa den helhetssyn som Harald företräder. Då hade boken kunnat bli inte bara en ropandes röst i öknen, utan också en vägvisare till den fruktbara oasen.

Nils-Olof Jacobson

Nya insikter

Ännu en bokskrivande läkare. Deepak Chopra härstammar från Indien och har en andlig grund i den indiska kulturen och filosofin. Han har kombinerat detta med sin västerländska läkarutbildning och skrivit väl ett dusin böcker om olika aspekter av holistisk läkekonst, filosofi och levnadskonst.

Chopras senaste bok på svenska heter *Insikter steg för steg*. Den har 202 sidor, är översatt av Evianne Larsson och utgiven 1999 av Energica förlag.

Boken är uppbyggd enligt principerna för *gyana yoga* eller *kunskapens yoga*. På varje sida finns en *sutra*, ett kort "budskap som kan utlösa en transformation i medvetandet... När dessa sutror väl är införstådda och införlivade i ditt medvetande, kan de leda till nya insikter som öppnar porten till högre medvetenhetsnivåer".

Chopras budskap följer ett tema som finns i några av hans tidigare böcker. Han vill ge "en förståelse för den kvantmekaniska kroppen och för kvantverkligheten så att du verkligen ska kunna uppleva vad profeter och siare har kallat högre medvetandetillstånd".

Den första sutran lyder:

"Det materiella universum och den fysiska kropp som jag upplever genom mina sinnen är bara en aspekt av verkligheten."

Meningen är att meditera över det korta budskapet på varje sida tills det är upptaget i medvetandet; först då går man vidare till nästa. För någon kan det innebära att

läsa boken på en dag, för andra kan det ta ett år. Var och en tillägnar sig innehållet i sin egen takt.

Det finns djup visdom att hämta i boken, för den som har tålamod.

Nils-Olof Jacobson

Beskrivning av religionerna för ungdomar

Det tror vi på! Författare: Alan Brown och Andrew Langley. Översättning: Tomas Ölmelid. Argument Förlag 2000.

Det här är en bok för barn och ungdom om de stora religionerna. Framställningen är ytlig. Det står mycket om kläder, ceremonier och sedvänjor, men litet om etik, om hur en människa skall vara och om hur religionerna beskriver verkligheten.

Om judendomen står det att Gud ledde Abrahams ättlingar till ett nytt land som kallas Kanaan, där de blev ett stort folk. Fast Kanaans land var ju inte mer "nytt" än att där redan bodde människor. Dessa skulle judarna enligt sin bibel med sin stamguds hjälp utrota eller fördriva. Men den detaljen har "Det tror vi på!" uteslutit. Inte heller nämner boken att efter Jerusalems förstörelse år 70 e.Kr. har endast en liten minoritet av befolkningen i Palestina varit judar. När judar med västmakternas hjälp tilläts flytta dit i stora mängder efter andra världskriget, hade Palestina länge varit arabiskt land. De unga läsarna leds att tro att Israel är judarnas naturliga hem-

land ända sedan Jesu tid, medan de i verkligheten är intränglingar som ofta behandlar ursprungsbefolkningen illa.

Det sägs om de kristna att "vi kallas kristna eftersom vi följer Jesu Kristi lära" – trots att det är en ytterst liten minoritet av dessa troende som kan anses följa Jesus. Helvetesläran, som Jesus övertog från sin samtids religiösa föreställningar och använde i sin undervisning, har boken ställt undan. Det är okej att göra det, men då bör man också förstå vad man gör: underkänner Jesu lära på en väsentlig punkt.

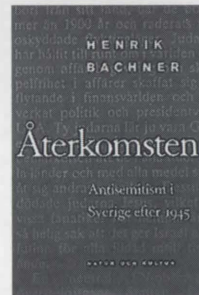
Kärleksläran anses ju vara en av kristendomens hörnstenar, även om det råder delade meningar om vad den innebär. Jesus sa enligt "Det tror vi på!" att vi skall älska våra fiender. Men man kan observera att Jesus inte låter djuren omfattas av kärleken, vilket har lett till en hel del djurplågeri i kristna länder, medan däremot i hinduismen och buddhismen kärlek till djuren finns med i etiken. Vi har till exempel ahimsa-regeln (icke-våld) i hinduismen. I avsnittet om hinduismen står det att "hinduer är i huvudsak vegetarianer". Om buddhismen sägs det att "buddhister bryr sig om alla levande varelser. Vi äter inte kött och vi anser att man ska behandla människor och djur med respekt".

Om hinduismen meddelas att "vi tror att Gud finns i allting". Men en väsentlig tanke har uteslutits, nämligen att atman är lika med brahman, dvs att det inre i människan och i alla andra levande varelser är lika med världsgunden, Gud, vilket bl a betyder att din nästa är du själv i annan form.

Tydligt har författarna velat ge en positiv bild av religionerna, trots att den snälla bilden är långt ifrån sann. Försvunnit har exempelvis Koranens etik, som åtminstone delvis är primitiv: en tjuv skall mista en hand.

Skall man säga något positivt om boken *Det tror vi på!*, så kan man ju nämna att där står att "om vi bara respekterar varandras tro och låter var och en utöva sin religion fritt blir världen en bättre plats". Men jag tror ändå inte att detta är en riktigt lyckad åsikt. Nog finns det inslag i religionerna som är klandervärda. Dessutom tror jag inte som författarna att alla religioner inte i en framtid kommer att förenas till en enda tro. Om människor tänker bättre, analyserar religionernas läror ingående, tror jag att religionerna blir mer lika varandra.

SM

Antisemitism

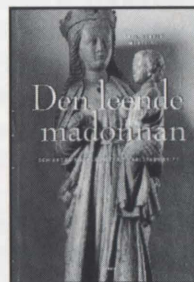
Återkomsten. Antisemitismen i Sverige efter 1945. Författare: Henrik Bachner. Natur och Kultur, 1999.

Bachner har skrivit en tjock doktorsavhandling om antisemitism. Enligt titeln behandlar han Sverige men närmare två tredjedelar av texten berör antisemitism utanför vårt land. Rent tekniskt är avhandlingen gedigen med 50 sidor noter och 26 sidor källor och litteratur. Han redogör för forskningsläget och för sin metod, diskuterar terminologin samt ger ett allmänt gott intryck om det inte vore för hans ständigt återkommande påstående att antisionismen (alltså en ideologisk fiendskap till förespråkare för staten Israel) är en förtäckt antisemitism (alltså en rasistisk nedvärdering av judar). Bland andra har journalisten Göran Rosenberg i ett par artiklar i DN

opponerat sig mot denna syn. Antisionister behöver inte alla vara rasister och är det ofta inte heller. Å andra sidan är rasism som särskilt riktar sig mot judar också vanligen antisionistisk. Det är en brist att Bachner inte klart gör denna distinktion.

En annan brist i avhandlingen tycker jag är att han inte applicerar en djupare analys av nationalsocialismens mer ockulta sidor vad gäller rasismen. Vilka var föreställningarna när det gäller blodet? Varför var blodsband så viktiga? Varför fick blod absolut inte blandas? Judarna anser sig ju vara Guds utvalda folk. Något liknande är det med den ariska tanken, nämligen att tyskarna och deras närmaste släktingar bland folken är på något sätt utmärkande och för mer än alla andra. Vad fanns det för högre makter människan måste hålla sig väl med? Är förintelsen verkligen bara ett slags historisk fortsättning på autodaféerna i Spanien under medeltiden? Frågor av detta slag kan mångfaldigas och de har betydelse för antisemitismen. Det finns nämligen olika slags antisemitism, men för Bachner förefaller antisemitism vara antisemitism – punkt och pricka.

Rolf Ejvegård

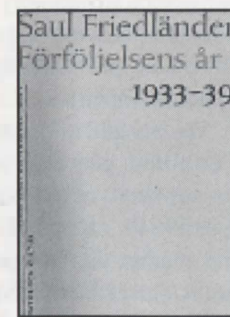

Historier från ett stift

Den leende madonnan och andra märkligheter i Karlstads stift. Författare: Carl Henrik Martling. Förlag: Cordia 1999.

Författaren har samlat märkliga historier, mer eller mindre sanna, från Karlstads stift. Han är en god berättare, och boken kan rekommenderas som nöjesläsning.

SM

Den avskyvärda nazismen

Förföljernas år 1933-39. Författare: Saul Friedländer. Översättning: Hans Dahlberg. Förlag: Natur och Kultur 1999.

Friedländer är tysk jude som i sin historiska forskning specialiserat sig på judeförföljelser. I föreliggande verk, vars originalspråk är engelska, koncentrerar han sig på förhållandena i Hitlers Tyskland före andra världskriget och i en kommande volym sker en uppföljning fram till krigets slut.

Arbetet är mycket väldokumenterat med 71 sidor redovisningsnoter och en 29 sidors bibliografi. Författaren har plockat fram en hel del material från en lång rad arkiv världen över.

Han beskriver ingående den avskyvärda människosyn, som ledde till kallblodigt mördande av ungefär 13 miljoner människor av vilka närmare sex miljoner var judar. Bland de övriga fanns exempelvis zigenare, homosexuella, Jehovas vittnen, mentalt efterblivna och politiska motståndare.

Författaren visar lika övertygande att tyskarna i gemmen på ett mycket tidigt stadium var fullt medvetna om nazismens skräckvälde och hur människor misshandlades utan att Hitler och hans medhjälpare mötte något motstånd värt namnet. Han påpekar dessutom, att österrikare (alltså inte bara Hitler), rumäner, ukrainare och baltar blev de "mest beredvilliga arbetarna" i mordmaskineriet. Många regeringar i Europa vi-

sade en cynisk attityd mot det som hände i "det tredje riket".

Nästan omedelbart efter Hitlers maktövertagande började judarna i Tyskland att utvandra. Albert Einstein var på väg hem från USA den 30 januari, då Hitler utsågs till rikskansler, men avslutade sin resa i Belgien och satte aldrig mer sin fot på tysk mark. Även en annan nobelpristagare, Thomas Mann, som inte i likhet med Einstein var jude, var utomlands när Hitler tillträdde kanslerämbetet och inte heller han återvände någonsin till sitt fosterland. Somliga länder, t.ex. Schweiz och Sverige, ville inte ta mot flyktingar. Det var Schweiz, inte Sverige, som kom med påfundet att tyska judar skulle ha ett "J" stämplat i passet, så att dessa arma människor kunde avvisas vid gränsen.

Författaren tar särskilt upp den katolska kyrkans skändliga överenskommelser med Hitler och andra diktatorer och dess undfallande uppträdande mot nazism, fascism och falangism. För påven var det bara bra om andra religioner försvagades och katolicismen åtminstone någorlunda höll ställningarna.

Friedländer anser att ett av nazisternas syften med ett stort europeiskt krig var att för utlandet dölja massutrotningen av oönskade "element".

Boken är faktaspäckad, välskriven och kan stå som mönster för forskningsrapporter.

Rolf Ejvegård

Rädslan

Möt din rädsla – från medberoende till frihet. Författare: Thomas Krishnananda Trobe. Översättare: Eva Trägårdh. Energica Förlag, 1999.

Thomas Krishnananda Trobe tillägnar "Möt din rädsla" sin "älskade mästare Osho", vilket dock inte genomsyrar materialet mer än att Trobe före-

slår meditationstekniker för att lösa upp de problem som presenteras samt att han citerar smärre textpartier ur guruns katalog.

Framförallt rör det sig om fenomenet "projektioner", dvs att vissa personer fungerar som katalysatorer för våra psykiska och fysiska reaktioner, men att vi tror att dessa personer är orsaken till att vi tänker, känner och agerar på ett visst sätt. I själva verket ligger orsakerna – säger teorin – i det förflutna, vanligtvis i vårt sätt att relatera oss till pappa, mamma, syskon och andra viktiga auktoriteter.

Trobe berättar öppet och generöst om sina egna svårigheter att relatera sig till sig själv och till andra. Jag känner igen mig själv. Han låter oss följa med på den egna upptäcktsfärden genom olika möten, insikter och metoder. Materialet får mig att associera till Johan Wretmans bok "Öppna ditt fönster" om hur komplicerat det är för oss att leva "helt", det vill säga utan skyglappar, och utan att vare sig undertrycka känslor eller agera överdrivet "utlevande". Men till skillnad från Wretman (eller från projektionsteorins fader Freud) ligger nerverna hos Trobe på utsidan, i boken radar han närmast lustfyllt upp sina personliga tillkortakommanden.

Själv är jag tveksam till författarens hypotes att den existentiella rädslan yttrar sig främst i "skam" och "chock". Dessa grundläggs enligt Trobe i barndomen men döljer sig därpå i det undermedvetna till dess något projektnsobjekt

utlöser en reaktion. "Chock och skam är två känslotillstånd som vi behöver bekräfta och känna", skriver Trobe. Nåja, det är ju ett omtvistat ämne, om vi fullt ut behöver återuppleva traumatiska situationer för att återställa inre balans och psykisk hälsa. Behöver vuxna som blivit miss-handlade som barn verkligen "bekräfta och känna" chocken en gång till?

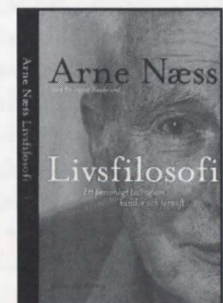
Jag vet inte. Jag bara ställer frågan.

Den viktigaste uppgiften, skriver Trobe, är alltså att ta hand om "det sårade barnet" inom oss, att gå ifrån de beroendebaserade relationerna och att inse att vi är något annat bakom alla "våra inlärdas falska personligheter". Genom att bli centrerade i oss själva kan vi äntligen ta "ett steg tillbaka från livets dramer och betrakta dem med medkänsla".

Naturligtvis är det inte några nyheter Trobe presenterar, men behandlingen av ämnet är gjord med ett intensivt, närmast glödande engagemang.

I boken ingår också föreslagna övningsuppgifter och meditationsämnen.

Gunnar Martin Aronsson

En filosof man gärna läser

Livsfilosofi. Ett personligt bidrag om känslor och förnuft Författare: Arne Naess. Översättning: Mona V. Karlsson. Förlag: Natur och Kultur 1999.

"Vad som helst kan hända när som helst." Det finns inte några garantier, att det är sannolikt att en sak händer i stäl-

let för en annan. "Även det som kallas naturlagar motiveras utifrån händelser i det förflutna." Så skriver en helt odogmatisk person, nämligen filosofi-professorn Arne Naess i sin senaste bok "Livsfilosofi". Han tillägger att det är enklare att vara konservativ, d.v.s. att utgå från det vanliga att "tallriker ramlar ner, inte upp", men man kan inte a priori utesluta att det senare vid något tillfälle kan inträffa.

När Naess 1939 blev professor i filosofi vid universitetet i Oslo och inrättade ett institutionsbibliotek, flyttade han dit sina böcker av Ibsen och Lagerkvist. Det var de två viktigaste författarna en filosof kunde läsa. 70 sidors obligatorisk läsning av rent filosofisk text tyckte han räckte för en grundexamen. I övrigt borde de studerande läsa och diskutera det de själva fann intresse i. All inläring går nämligen enligt honom via känslolivet. Man kan aldrig tvinga in någon bestående kunskap. Det man lär av egen vilja sitter däremot i, ofta livet ut. Fast det är klart, när studentantalet gick över 700, så blev det av praktiska skäl nödvändigt att återgå till mer konventionella metoder.

1969 lämnade Naess sin professur 12 år i förväg. Förmig verkade det närmast ofattbart och jag frågade honom varför? "Tja, varför inte", blev svaret. "Undervisningen har blivit för mycket rutin för mig. Jag har svårt att alltid förbereda mig. Det man gör måste man göra med hjärta och hjärna." Naess drog helt enkelt konsekvenserna av sin livsfilosofi. Det finns så mycket man kan göra helhjärtat. Jodå, han har fortsatt att "predika" antiväld, ekosofi (det ekologiskt bärande samhället, som han definierar det), djurskydd, rätten till den egna döden, ateism och kampen mot dödsstraff, vilka är några av ingredienserna i livsfilosofin.

Det var alltså inte någon slentrian eller alldaglighet som fick sätta prägeln på Arnes uni-

versitetsgärning. Bergsbestigare som han var tog han sig in på sitt tjänsterum på universitetet flera trappor upp – fönstervägen.

När han avgick som professor, höll han ett avslutningstal, där han klargjorde att Platon, Aristoteles och senare tiders stora tänkare inte inspirerat så mycket som Spinoza, ett namn som kommer fram på snart sagt varannan sida i boken. Min filosofilärare vid Stockholms universitet, Anders Wedberg, betecknade Spinozas filosofi, främst hans så kallade parallellteori, som oklar och ett "hugskott". För Naess är Spinoza känslans filosof, som levde som han lärde.

Den nu 88-åriga norrmannen är en otroligt fascinerande person och hans "testamente", "Livsfilosofi", är ett fantastiskt arbete som bör läsas med eftertanke och förstånd. Han har något att låra ut.

Rolf Ejvegård

Människan

Om människan. Ursprung, särställning, vägval. Författare: Karl-Erik Fichtelius & Lars Wilsson. Förlag: Brain Books.

Karl-Erik Fichtelius och Lars Wilsson har skrivit ett slags vetenskapligt testamente, i vilket de tar upp de slutsatser de kommit fram till när det gäller människans ursprung, nuvarande läge i fråga om miljö och kunskap samt framtida öde. Fichtelius är läkare och professor i histologi (cellbiologi) och Wilsson är biologilärare och docent i etologi.

Författarna gör klart att vetenskapen ständigt förändras och att man som vetenskapsman

måste vara öppen för nya rön och möjligheter, men att man också har rätt att dra bestämda slutsatser från de ståndpunkter man nu kommit fram till.

En oändlig mängd sanningar kan inte beskrivas i en ändlig, allomfattande teori, lika litet som en "fullständig" världskarta kan vara en exakt beskrivning av världen, ty i så fall skulle kartan antingen vara identisk med världen, vilket innebär en motsägelser, eftersom en avbildning inte kan vara samma sak som det avbildade, eller vara en parallellvärld lika stor som ursprungsvärlden, vilket också skulle vara en motsägelser, eftersom världskartan inte omfattar hela världen (inte är fullständig), eftersom den inte omfattar sig själv.

Vi kan sålunda lugnt konstatera att vetenskapen logiskt sett aldrig kan bli fullständig och beskriva och förklara allt. Låt oss därför vara ödmjuka och inte tro att vetenskapen kan ersätta religionen.

När det gäller slagrutan så sägs att "det går att vetenskapligt studera hur vissa människor reagerar för något som gör att de med s.k. slagruta kan lokalisera rinnande vatten i marken. Det skulle stärka allmänhetens respekt för vetenskapen om man visade intresse för att utreda sådana fenomen". Ja, just det! Respekten för vetenskapen skulle öka om den visade sig mer nyfiken och inte a priori avvisade seriös forskning i vetenskapens utmärker.

Religionen förkastas inte i sig, men författarna anser att dagens religioner inte alls passar nutidsmänniskan. Dessa ohjälpligt föråldrade trossystem borde ersättas av en religion som sätter ekologin i främsta rummet, vilket innebär att Gud kan slopas. Allt liv på jorden bör vördas, människan måste anpassa sig till rådande omständigheter och framför allt inte föröka sig mer (barnbomben), upphöra med ansamlandet av ofantliga

skräphögar (sopbomben) och lägga om teknikutvecklingen så att människan inte begår självmord (atombomben).

När det gäller framtiden vet vi att allt liv på jorden kommer att utplånas och det allra senast år 29649, då en kollision inträffar mellan vårt solsystem och solsystemet Lalande. Vi vet också att livsåldern för ryggradsdjurens arter på jordklotet är i medeltal 2 miljoner år. Människan som art slår den tiden ungefär tre gånger. Betänk dessutom att av alla arter som någon sin funnits på vårt klot har 99 procent dött ut.

Detta är en härlig bok att läsa och inrymmer mycket att tänka över. Jag ger två korta exempel till. Vi exporterar vapen och vodka men upprörs över insmugglingen av narkotika. På 1940-talet kunde man sterilisera sinnesslöa, eftersom de inte kunde säga nej. På 1990-talet kan de inte steriliseras, eftersom de inte kan säga nej.

Rolf Ejvegård

Livets längtan

Livets längtan efter sig självt. Författare: Bengt Jacobsson. Förlag: Forum 1995.

För några år sedan kom Bengt Jacobsson ut med sin bok "Livet, inte plikt utan möjlighet", en boktitel som lockade mig till ett omedelbart inköp och ett lika omedelbart läsande. Jag blev inte besviken, och samma kan jag säga om hans nya bok som heter "Livets längtan efter sig självt" och har undertiteln "Den skapande människan". Boken kom ut i slutet av förra årtusendet, d.v.s. 1999, på Forum.

Bengt Jacobsson, som bor i Danmark, är egentligen folklivsforskare och har tidigare givit ut böcker om bl.a. folklivskonst. Men liksom så många andra har han tydligen börjat ifrågasätta livet och dess mening och huruvida vi verkligen tar vara på våra liv på ett förnuftigt sätt. Detta ifrågasättande tycks för hans del också ha fört fram till ett mycket flitigt läsande av litteratur i den genren, därför att i slutet av boken finns en 13 sidor lång litteraturliste, och trots att även jag är en flitig läsare av sådana böcker, saknas väldigt många titlar i mina bokhyllor. Nu tycker jag att jag, tack vare Bengt Jacobsson och hans flitiga citerande ur denna litteratur, får en mycket god översikt över och insikt i även många andra författares verk och deras uppfattning om vårt dyrbara liv, vad vi gör med det och hur vi på bästa sätt ska kunna ta till vara den, i det stora sammanhanget, korta stund vi har att leva på vår jord.

I den nya bokens förord förklarar författaren att den ska ses som en fortsättning och en fördjupning av den förra. Vad han avser med de båda böckerna, får han själv beskriva.

"Syftet är återigen dubbelt: dels att varna för den avhumaniseringsprocess som blir allt tydligare ju mer den civiliserade människan tillåts dominera världen, dels att påminna om det etiska ansvar som åligger varje människa att välja sig själv, det vill säga skapa sig en meningsfull tillvaro genom att bara vara den hon är."

Boken har två delar. I inledningskapitlet till den första delen gör författaren en allmän översikt över tillvaron och dess villkor, och kortfattat uttryckt uppfattar han den som en delikat balansakt mellan livets två motverkande storheter, som t.ex. yin och yang, tanke och känsla, ordning och kaos, det medvetna och det icke medvetna. I detta kapitel ger han också sin syn på

vad informationssamhället ställer till med, och han menar att IT-samhället hindrar oss från att se det stora, djupa och värdefulla i tillvaron. "Det levande, doftande, kännande sammanhang som vi kallar livet, det är där som människan har det allra bäst, för det är bara där som hon kan komma i förbindelse med sig själv, bli ett med sin naturliga omgivning och bejaka livets längtan efter sig självt. I stället avskärmas vi med IT-samhället mer och mer från detta livsbejakande sammanhang."

Författaren har också en hel del att säga om den västerländska kulturens obetingade tillit till det enbart förnuftsbaserade vetandet: "I dag behärskas jorden av en civilisation vars herrar påtvingar oss föreställningen att människans kalla förnuft är livets högsta utvecklingsform och att människans förnuft är vägen till den allting avslöjande kunskapen."

Bokens andra del har två kapitel, "Skapandet" och "Meningen", även dessa mycket intressanta att ta del av, och många kloka tankar förmedlas där av både författaren själv och sådana välkända namn som Albert Schweitzer, Hermann Hesse, Karin Boye, Elisabeth Kübler-Ross och Viktor E. Frankl. För dem som är intresserade av tillvarons existentiella och andliga aspekter, tycker jag att Bengt Jacobs-sons nya bok är lika läsvärd och rekommendabel som den föregående. Hans sätt att väva samman alla dessa tankar, egna och andras, till en mycket läsvärd helhet känner jag stor beundran för.

Avslutningsvis ytterligare några kloka ord ur boken och först en upplyftande syn på åldrandet.

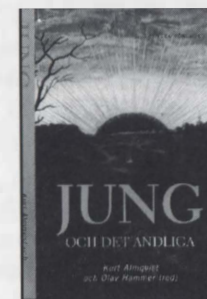
"Åldrandet eller framlevandet är den väg som människan går för att nå insikt om sig själv, bli verklig och visdomen är den insikt om det sanna som hon med tiden når fram till."

"Att åldras är således att uppleva en stigande känsla av integritet, av fullhet, av personlig helhet och värdighet."

Därefter några ord om den andliga dimensionen.

"Upplevelsen av den andliga dimensionen blir alltmer betydelsefull under livets gång och till sist dominerar den helt och hållet. För den fullt utvecklade människan blir därför den senare delen av livet ofta rik på djupa uppenbarelser." (Personligen skulle jag här vilja byta ut ordet uppenbarelser mot visioner och insikter därför att jag tror att ordet uppenbarelser är alldeles för "bibliskt" anknutet.)

Kerstin Stina Carlsson

Om Jung

Jung och det andliga. Kurt Almqvist och Olav Hammer (red). Svenska Förlaget 1999.

De allra flesta, som är intresserade av människans inre värld och hennes förmåga till utveckling av den, kan inte ha undgått den schweiziske psykiatern Carl Gustav Jungs (1875–1961) namn, och vill man fördjupa sig i den psykologi och filosofi som han under sitt långa och mycket verkamma liv utformade, så finns en stor mängd litteratur både av och om Jung. Ytterligare ett tillskott till denna digra flora kom i slutet av förra året. Boken heter "Jung och det andliga," en essäsamling med Kurt Almqvist och Olav Hammer som redaktörer.

Boken innehåller 10 essäer av olika författare. En av dem är Anders Haag, journalist på Svenska Dagbladet. Hans bidrag heter "Orbis pictus", vilket är namnet på en barnbok som

innehåller en framställning av exotiska religioner, och det kan vara denna barnbok som redan i Jungs barndom väckte hans mycket stora intresse för de österländska religionerna. Anders Haags bidrag i essäsamlingen behandlar Jung och hans intresse för hinduismen. I en annan essä, "Självets kryptogram" av Carola Hermelin, behandlas Jungs förhållande till buddhismen.

Den första essän har rubriken "Jung och det andliga", och dess författare är Kurt Almqvist. Där finns ett i mitt tycke viktigt citat ur ett brev av Jung själv. Det är skrivet 1934 men handlar om erfarenheter som Jung gjorde redan 1912. Det finns två skäl till att jag tycker att citatet är viktigt, det ena är allmängiltigt och den andra är personligt. Först det allmängiltiga, som kan utläsas ur citatets sista rader, vilka framhåller den stora vikten av att undersöka det omedvetna. Det andra gäller Jungs erfarenheter av det han kallar det ogripbara, erfarenheter jag själv haft och som blivit missförstådda just på det sätt som beskrivs i citatet.

"... jag har haft erfarenheter vilka är så att säga 'ogripbara', 'hemliga' därför att de aldrig kan återges korrekt och därför att ingen kan förstå dem ... 'farliga' därför att 99% av mänskligheten skulle förklara mig för vansinnig om de hörde sådana saker från mig, 'katastrofala' på grund av de fördomar som skulle uppstå av att berätta dem, vilket kanske också skulle hindra andra människors väg till ett levande underbart mysterium, 'tabu' därför att de är heliga, skyddade av fruktan för gudar och demoner ... Men en sak ska jag säga er: undersökningen av det omedvetna har i själva verket lett till upptäckten av den urgamla, tidlösa initiationsvägen."

Jungs namn för den väg som leder till ett "levande underbart mysterium" är individuationsprocessen, vilket betyder

den process som människan har att genomgå mot helhet och integration.

I sin självbiografi "Mitt liv" erkänner Jung att hela hans senare arbete har sitt ursprung i dessa tidiga erfarenheter. Hans egen vetenskap var hans medel och hans möjlighet att frigöra sig från detta tidiga kaos i hans liv.

Jung ville under hela sitt liv framstå som vetenskapsman, men denna hans strävan har ifrågasatts av många och det mest kända ifrågasättandet är kanske Rickard Nolls, som med sin bok "The Aryan Christ" ville påstå att Jung var ute efter att gudomliggöra sig själv, att instifta en ny religion och att han i själva verket var nazist. Detta är i mitt tycke synnerligen orättfärdiga anklagelser, om man tar hänsyn till att Jung förespråkade vikten av att studera många religioner för att hitta deras universella sanningar och att alla människor äger en religiös funktion oberoende av ras, kultur, historia och specifik religion. Skulle det kunna vara uttalanden av en nazist?

I essän "Jung, jungianismen och religionshistorien" av Olav Hammer kan man läsa om det etablerade vetenskapliga etablissemangets stora misstro mot Jung och hur detta etablissemang på alla sätt försöker tiga ihjäl Jungs livslånga engagemang för att hjälpa oss människor till en bättre förståelse av vårt omedvetna och därmed också en bättre förståelse för oss själva. Detta skulle i sin tur kunna leda till ett bättre och mera insiktsfullt liv, vilket snart skulle kunna avspeglar sig som ett bättre liv även för jordens andra varelser och Moder Jord själv, därför att det är människans inre liv som styr hennes handlingar i den yttre världen.

I denna sammanhang vill jag nämna Maria Bergom Larssons essä "Det västerländska egots uppgång och fall" som är "en studie i den manliga och den kvinnliga kunskapsvägen betraktade genom Gilgamesh

Inanna och Aniara". Hennes inledning till den essän som jag valt som avslutning på denna recension tycker jag nämligen har mycket att säga just till det vetenskapliga etablissemanget, t.ex. med tanke på vad man vill använda kunskapen om generna till.

Dessförinnan vill jag sammanfattningsvis säga att jag lärt mig en hel del nytt och haft stor behållning av att läsa samtliga essäer i "Jung och det andliga", och därför kan jag varmt rekommendera boken både till dem som redan är Jungs vänner och till andra läsare som kanske därmed blir sådana.

Här kommer det avslutande citatet:

"I den antika grekiska föreställningsvärlden finns en egenskap, hybris, som obönhörligt straffades av gudarna. Hybris, det är storhetsvansinne, arrogans, självöverskattning.

Något fördjupat, hybris är den självförgudade människan; det är Adam som ätit av kunskapens frukt eller människorna som byggde Babels torn för att nå ända upp i himlen. Det är människan som förnekar sitt ursprung, sitt beroende av Alltet, Helheten, Moder Jord. Hybris är människans ursynd att hon huggit av banden till Gud."

För andra viktiga begrepp inom Jungs psykologi, se Astrid Nyströms vackra bild med tillhörande text på sidorna 1 och 4!

Kerstin Stina Carlsson

Att vara religiös

Den religiösa människan. Författare: Antoon Geels & Owe Wikström. Förlag: Natur och Kultur 1999.

Antoon Geels är professor i religionshistoria med religionspsykologi vid Lunds universitet och Owe Wikström är professor i religionspsykologi vid universitetet i Uppsala. De har skrivit en omfattande (440 sidor) introduktion till religionspsykologin, ett ämne där forskarna söker redogöra för männis-

kans religiösa erfarenheter och beteenden. Författarna vinnlägger sig att vara tidsenliga inför 2000-talet och tar upp de senaste rönen när det bland annat gäller djuppsykologi och kognitiv psykologi.

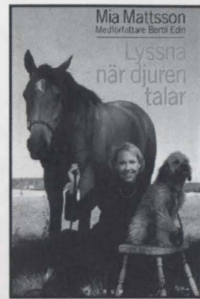
Det nionde kapitlet, som heter "New age – tecken i tiden", är dock inte alltför upplysande. Inledningsvis sägs där att new age och ockultism är starkt värdeladdade termer och ibland används "liktydigt med vidskepelse eller intellektuell oredbarhet".

Kan så vara men låter mer som en okunnig eller utomståendes beskrivning och är i alla händelser inte en särdeles fruktsam karaktärisering. I sammanfattningen ges bättre kännetecken. "New age betonar att alla religioner går tillbaka på en och samma andliga realitet" och därför är skeptisk till religiösa institutioner. Vidare så eftersträvar new age helhet och hälsa. För det tredje representerar new age en "tillåtande miljö", där guds-begreppet ofta är opersonligt. Denna beskrivning tycks mig vara mer adekvat och passar in i tidsandan på så sätt att new age för tankarna till ett demokratiskt samhälle och demokrati har ju aldrig tidigare varit så i ropet som i dag.

Bokens sista kapitel ligger kanske ännu mer i tiden i och med att kvinnoforskning tas upp. Religionspsykologiskt sett tycks religionen mest ha varit till förfång för kvinnan. Religiösa riktningar har i allmänhet nedvärderat kvinnan (de får ej be tillsammans med män, får ej bli präster och en mycket lång rad liknande diskriminerande regler). Allt tycks gå tillbaka på det fak-

tum att Gud alltid beskrivs som man. De militanta feministerna bekämpar roten till det onda och vill beskriva gudomen som könlös, dubbelkönad eller någon gång till och med som kvinna. Kvinnoforskningen eller genusforskningen, som den nu alltmer börjar benämnas, kan ses som en modern specialgren inom hermeneutiken.

Rolf Ejvengård

Telepatisk kontakt med djur

Lyssna när djuren talar. Författare Mia Mattsson och Bertil Edin. Förlag: Forum 2000.

Om vi kan förstå vad djuren tänker, så är detta naturligtvis av mycket stor betydelse. Då framstår våra släktingar i djurriket mer än nu som våra medvarelser med ett liv som liknar vårt. Och vi kan förstå dem och ta hand om dem bättre Vi kan exempelvis få kännedom om var de har ont.

Den som i Sverige först gjorde anspråk på att kunna "tala" med djuren var amerikanen Samantha Khury, som bland annat framträdde på en Peace in Mind-festival i Stockholm 1995.

Nu har vi också en svenska som sägs kunna tala med djuren. Detta är i och för sig inget otänkbart. Vi vet att telepati finns. Och Mia Mattsson avläser telepatiskt vad djuren tänker på.

Men är nu hennes berättelser trovärdiga? Ja, jag tror gärna på det hon skriver. Bekräftelser tycks finnas. Men strikt vetenskapliga studier behövs.

SM

Sökaren och finnare

Av Bertil Falk

SM hävdar i Sökaren att jag förmodligen anser att köttätare är lika goda kålsupare som vegetarianer. Det kan tyckas så. Men det var inte min avsikt. Avsikten var att belysa ett dilemma. För ligger det inte i en sökares attityd att aldrig ta någonting för givet utan att i takt med att nya fakta kommer fram ifrågasätta saker och ting? Min privata uppfattning är den att grönsaker är en mer tilltalande kost än slaktade djur. Men min känslomässigt betingade privata uppfattning är en sak för sig, som saknar intresse för de resonemang jag för.

Vi ser här skillnaden mellan sökande och finnande. En sökare är alltid beredd att pröva och kanske till och med ompröva sina åsikter i ljuset av nya erfarenheter och fakta. En finnare är en person som har funnit och anser att det hon eller han har funnit är självklart. Däri ligger naturligtvis en fara. I det här fallet är jag fortfarande en sökare medan Du, SM, uppenbarligen har funnit Dig tillrätta med en uppfattning och blivit en finnare som kan slå sig till ro.

Krokodilföda

Saken är emellertid varken utvecklingsmässigt, filosofiskt eller ens "humanitärt" – om jag tillåts använda begreppet – enkel. Det är klarlagt att kampen för överlevnad och kampen för att finna näring sedan urminnes tider bestått i att varelser av skilda slag konkurrerat med varandra och ätit varandra. En del dinosaurier var köttätare med rejält tilltagna tuggtänder, andra var som bekant vegetarianer. Växter har också parasiterat och sugit ut varandra, dödat varandra eller trängt ut andra växter från invaderade växtplatser.

Så är det än i dag. Försök att mata en krokodil med morötter. Krokodilen uppfattar inte morötter utan t ex människor som något som "uppenbart ingår i naturen som föda för levande varelser", för att använda Dina ord, SM. Jag har själv i Garissa i Kenya sett folk på sjukhuset som blivit krokodilbitna, men klarat sig undan att bli uppätta. Människor i polartakterna äter kött för de har ingen vegetarisk föda att tillgå. I Australiens öknar åt urbefolkningen insekter och allsköns kryp, som fanns i marken. Växter fanns inte. Det är bara där växtlighet förekommer som vi kan vara vegetarianer.

Människan

Naturen själv har redan från starten fastställt de här sakerna. Allt som lever tycks basera sin överlevnadsstrategi utifrån rent egoistiska utgångspunkter. Det är självbevarelsedriften som regerar. Årmiljonerna går. Ingen växt eller djurart ifrågasätter om utträandet och slukandet av andra arter är rätt eller fel. Man fortsätter att äta varandra. Så uppstår då humanoiderna och med tiden framträder olika människosläkter på jorden varav en art (uppdeldad på diverse raser med smärre lokala variationer som hudfärg, ögonställning etc.) är den enda som i dag finns kvar.

Homo sapiens sapiens.

Med människan tillkommer en helt ny dimension. Tänkandets. Människan får möjlighet att ifrågasätta sina egna och andras beteenden. Är det verkligen rätt att göra så och att göra så? Denna medvetenheten om vad vi egentligen håller på med är förvisso ett framsteg, men har som bekant inte hindrat t ex nazister från att massutrota judar, zigenare och homosexuella. Efter tre krig mellan Frankrike och Tyskland under loppet av sjuttiofem år (1870–1945), varav två världskrig, tycks Europa ha insett att samarbete är bättre än ständiga konfrontationer och krig. I erfarenhetens ljus och i tankens förlängning finns det alltså hopp. Priset för ohämmad egoism är så fruktansvärt att det till sist tvingar fram om inte altruism så i alla fall samverkan.

Humanistiskt tänkande

Frågor måste ställas. Det faktum att vi är släkt med varandra, inte bara med djuren utan också med växterna, framhäver i ljuset av nyare forskningsresultat att den moraliska frågeställningen om vad vi egentligen äter aktualiseras. Som jag tidigare sagt vet vi inte vad det leder till. Att jag själv kan hävda att vegetarisk kost utifrån humanitärt tänkande inte bara har att

göra med om det vi dödar och äter lider eller inte, utan också hänger samman med det faktum att vi är betydligt mera släkt med djuren än med växterna är emellertid en sak för sig. Privata åsikter löser inte konflikten. Hur vi än vänder och vrider på saken så måste vi ju äta. Kroppen måste tillföras näring.

Så länge vi inte med säkerhet vet om växter lider – även om Clive Backster redan för flera decennier sedan med sina kontroversiella polygraf-försök ansåg sig kunna fastställa att de så gör – så kan vi alltför äta grönsaker med lugnt samvete utan att uppleva någon konflikt. Men vad händer om den forskning som nu pågår med rasande fart påvisar att även växter lider? Eller påvisar något som motsvarar lidande men som vi tidigare inte känt till? Det kan väl ändå inte skada att förbereda sig eftersom forskningen redan nu tyder på att växterna i långt högre grad än vad vi vågat tro upplever tillvaron på ett sätt som inte helt skiljer sig från vad vi och djuren upplever. Växternas existentiella situation har först nu börjat granskas ordentligt.

Står ej i strid

Det finns alltså i den forskningen redan tecken som tyder på att växter inte är så okänsliga som vi skulle önska. I ljuset av nya rön tycker jag nog att man som sökare inte ska sticka huvudet i sanden och låtsas som om det regnar utan ta tjuren vid hornen och pröva och ompröva. Alltför många beslut här i livet baserar sig på känslomässigt önsketänkande och sånt som påstås vara "självklarheter". Det innebär förvisso inte att den som är vegetarian måste ge upp ge upp sitt grönsaksätande. Även i ljuset av de nya rönen ter sig vegetarianism trots allt som ett fall framåt jämfört med köttätande. Att det konstaterandet kan uppfattas som relativt torde framgå av det ovanstående.

Till sist skriver Du, SM, att "tror man att universum inte är planerat, utan bara en följd av slump, naturligt urval och naturliga processer, då ser man förstås inte de uttänkta sammanhangen". Vad är detta? Inte ens Darwin själv förnekade Guds existens utan uppfattade sina teoriers innehåll som ett uttryck för ett uttänkt sammanhang, Guds plan. (Hans fromma hustru lär för övrigt ha ogillat hans teorier.)

I alla händelser så står tron på en planerare (om därmed avses en Skapare, en Gud eller något annat lämnar jag därhän) inte i någon motsättning till utvecklingsläran. Jag känner för övrigt ett antal kristna som föräner de båda ståndpunkterna genom att se Bibelns skapelseberättelse som en symbolisk beskrivning av utvecklingsläran. Utvecklingsläran står inte heller i strid med den spännande panspermieteorin om att livet kan ha kommit utifrån till Jorden och rentav kan ha planterats in på Jorden.

Därmed har jag nog inget mer att tillägga utan får för min del tacka för ett gott meningsutbyte.

HYPNOS

Förändring genom Insikt

Rädslor, blockeringar, fobier, trötthet, omprogrammering, rökning, viktproblem, tidigare liv-regressioner

MEDITATIONSKURS

Lär dig: TM-meditation & Bergsmeditation & självhypnos & Silvamindcontrol

Info: 0480-477090, kl 19.30-20.30

Två repliker i en

Sökaren är verkligen ett forum för diskussioner. Det är tidningens styrka och jag står nu inför två kritiska röster som höjts mot mig. Rubriken "Är vegetarianer mer moraliskt högstående?" som Sökarens redaktör ersatte min ursprungliga, lite vitsiga rubrik "Hungern är stor, men släkten är värst" med, har fått Bo Carlstedt att dra den slutsatsen att jag anser att det inte skulle finnas någon etisk skillnad "mellan att vara vegetarian och att vara köttätare", som han uttrycker saken. Något påstående i den ena eller den andra riktningen på den punkten har jag inte gjort, men det är uppenbart att rubriken kan ge det intrycket. Rubriken är Sökarens tolkning av innebörden i min artikel. Som gammal journalist vet jag naturligtvis att det är pressetiskt riskabelt att sätta egna tolkningar som rubriker över andras artiklar. Jag reagerade också när jag såg rubriken, men tyckte att det inte var så mycket att bråka om. Bo Carlstedts inlägg förändrar situationen i det avseendet. Jag vill understryka att det över huvud taget inte finns något i Bo Carlstedts inlägg som jag inte skriver under på, bortsett från att jag nog lutar åt att vegetarisk föda är etiskt mer tilltalande än kött. Men som sagt det var inte det som det handlade om.

Även Anders Sjöberg går till rätta med mig och det avser då min recension av "Människans väg mot upplysning". Den reaktionen var mer väntad. Det är helt riktigt som Anders Sjöberg hävdar att jag i recensionen kom att framhålla egna synpunkter, vilket i och för sig kan synas vara pinsamt eftersom jag hyllar Anthony Bouchers tes om recensioner, som lyder: "Bland alla ytterst olika böcker som buntas samman under ett genre-

namn skall jag försöka bedöma var och en rättvist, allt efter vad författaren avsett att skriva och inte efter de preferenser jag personligen har."

Men Boucher avsåg skönlitteratur (deckare och science fiction) och ingen regel utan undantag. Undantaget i det här sammanhanget är självfallet principiellt. Nu hävdar Anders Sjöberg att jag skulle ha missförstått det citat som han själv stympar, trots att det står klart att jag använde mig av HELA citatet. Citatet löd i sin HELHET så här: "Liksom alla andra metoder att höja medvetandnivån – alla andra sätt att uppnå människans upplysningsideal – utövas meditationen bäst inom den andliga gemenskapen, det vill säga inom en självständig sammanslutning av uppriktiga individer som har sammanförts av sinhängivenhet för ett gemensamt mål och vars relationer huvudsakligen bygger på den grunden."

Vad har jag missförstått? Menar inte författaren det som står att läsa? Betyder inte ordet bäst bäst? Bättre än vaddå? Jo bättre än meditation utanför denna den andliga gemenskapens sammanslutning. Dessutom hävdas, vilket jag inte berörde, att detta påstående även påstås omfatta "alla andra metoder att höja medvetandnivån".

Som västgötaclimax upprepar Anders Sjöberg själv påståendet att visst sätt att meditera är bäst. Denna begränsande och snäva doktrin är för Sjöberg kanske ett axiom som inte bör ifrågasättas? Jag skulle vilja höra vad Shangharakshita själv avser med ordet "bäst" och då inte som i Sjöbergs försök till äreräddning utslitet ur sitt sammanhang. Var får man tag i honom?

Bertil Falk

Transplantation

och farlig ockultism

I Sökaren 2/2000 finns dels en artikel om transplantation och dels en insändare om ockultismens farlighet.

Jag delar Bo Johnsons tankar om transplantation, men har dock en sak att tillägga. Som tekn.lic. CTH i medicinsk teknik har jag arbetat med forskning och utveckling inom dialys och bidragit med en del nytt därtill. Och jag måste då säga: jag skulle mycket hellre ha ett njurtransplantat än vara en dialyspatient, som måste ansluta sig till en maskin tre gånger i veckan och inte kan leva ett normalt liv. Ett väsentligt problem är ju, att vår medicin inte vet vad döden är och inte låter människor dö i frid när tiden är kom-

men, utan envisas med att hålla kroppen vid liv trots en mycket starkt försämrad livskvalitet. Där patienten inte ges möjligheten att välja mellan att stanna eller gå vidare, är dock i vissa fall transplantationen ett bättre alternativ än ett livsinskränkande apparatberoende.

"Ockultismens farlighet" beläggs med en TV-dokumentation. Jag tror inte utan vidare på TV-dokumentationer! Det är ju så oerhört lätt att manipulera med dem! Man väljer bara ut de fall som stöder den åsikt man vill "bevisa" och utelämnar alla andra. Jag minns en svensk TV-film, som sändes på 80-talet, där all alternativ terapi jämfördes med den s.k. "smiskterapeuten" och ingen annan mening alls fick komma till tals. Tala om manipulation... Inte är jag en vän av pornografi,

men reagerade ändå när jag i Sveriges Radios kortvågssändning hörde en diskussion om att erotiska filmer borde förbjudas. Det hänvisades nämligen till en TV-dokumentation som sades visa, att de som spelar med i sådana filmer är tvingade eller rentav drogade. I tysk TV såg jag en lika (o)sannolik manipulation åt andra hållet. Där visade en "dokumentär" hur roligt de hade, som frivilligt deltog i inspelning av porrfilmer! Bara som exempel på att man kan få folk att tro det man vill. Som alltid ligger naturligtvis sanningen i mitten! En del är tvingade, andra har roligt...

På liknande sätt är det naturligtvis med meditationsfilmen. Ett ringa fåtal kan råka in i de problem som uppstår när kundalinikraften väcks. Och hamnar de då i fel händer, går det riktigt galet. Skolpsykiatrin begriper sig inte alls på sådana fall, utan drogbar patienterna och gör saken mycket värre! En kunnig meditationslärare hjälper däremot personen igenom dessa upplevelser, och denne blir då andligt berikad. Men tyvärr finns det nog en mängd okunniga ute på "marknaden"...

Borde man inte göra en TV-dokumentation om mjölk? Det är bara att välja ut en mängd fall med människor som blir sjuka av att dricka mjölk, och sedan kräva att mjölk skall förbjudas! Det vore i samma klass och anda som annan dokumentationsskrämsel...

Det finns dock faror med ockultism. Jag har haft ett antal klienter som har dragit till sig negativa andevarelser genom automat-skrift, "anden i glaset" och lek med ouija-bordet. Nu kunde jag faktiskt hjälpa dem att bli fria från detta igen, men hur många i vårt samhälle har hamnat i liknande problem och vet bara inte om det? Men meditation hör enligt min mening inte till ockultism...

Det finns potentiella faror motsvarande meditationen och kanske också fall av "besättelse" i varje form av religionsutövande. Till och med inom kyrkan, och då särskilt inom frikyrkligheten. Ett otal människor har hamnat i religionskriser och religionsbetingade psykoser och många lever med detta utan att förstå att de egentligen behöver hjälp. Då måste väl religion och kyrka i alla former också förbjudas? Om man konsekvent skall hålla sig till den mentalitet som en del vill företräda (och som f.ö. är märkligt svensk, för den mentaliteten möter man sällan i övriga Europa, där toleransen tycks värderas högre)...

Jan Erik Sigdell

Hej, Sven!

Edris har gjort ett heroiskt arbete med översättningen av Alice A. Baileys böcker. Det kunde han gott berätta om i Sökaren hur det hela gick till, hur han upptäckte henne osv.

Alice A. Bailey hade telepatisk kontakt med Tibetanen D. K. Han levde i Tibet i sin fysiska kropp. Hon nedtecknade alla sina böcker genom telepati från honom. I början hörde hon en röst med en mycket ålderdomlig engelska. När hon blev mer van övergick telepatin till tankeimpulser. Man behöver ju bara slå upp en bok för att förstå att hon inte har kunnat skriva dom själv. Böckerna innehåller en djup andlig värdighet och vänder sig till människor som har kommit ett bra stycke på livets väg. Själv förstår jag ungefär 50 procent, men jag njuter obeskrivligt av de procenten.

Shirley MacLaine skriver i en av sina böcker att A.A.B. talade med en ande, vilket är helt galet, eftersom D. K. levde samtidigt i Tibet.

Det är samma sak med "Den hemliga läran". H. P. Blavatsky var ingen studerad kvinna. För mig är det helt självklart att hon skrev sina böcker genom telepati.

Så några ord om Anders B. Johansson. Om han nu är en PhD eller inte struntar jag fullständigt i, men helt geniala föredrag höll han. Han plockade från tusen håll och satte ihop allt till en underbar kompott, som man njöt storligen av. En mycket beläst man med stor karisma. Siriusgrejen tror jag var en desperat handling, eftersom han hade flyttat in i en stor lokal på Hagagatan, även om han inte var medveten om det själv.

Samma sak med Alexander Markus. Man hoppar över hans fina titlar och läser hans bok "Från barbarstadiet till supermedvetande", en mycket bra mellanbok i andlig utveckling. Har läst den två gånger. Ska snart påbörja en tredje gång.

Men det första steget på stegen uppåt tar jag med Paul Bruntons böcker. Inte hans notböcker på engelska utan de som finns på svenska. Helt underbara, de öppnade den vackra esoteriska världen för mig.

Sune Hjorths böcker och tidskrift lämnar jag åt sidan. Däremot har han skrivit massor av bra insändare till olika tidningar. Han arbetar hårt för ett jämlikt samhälle och tycker bl. a. att bankerna ska vara statligt ägda. Tänk om så vore fallet, då skulle skatterna vara minimala i det här landet.

En som blivit helt ihjältigen i det här landet är Henry T. Laurency. Kan det bero på att han skrivit att akademikerna ligger hundra år efter sin tid? Pytagoras mental-

system är annars förträffligt.

Eftersom undertecknad inte har några äkta, fina titlar att skryta med utan enbart har sjuårig folkskola + lite gymnasieengelska väger dessa ord lätt.

Gullevi Fahlander

Hej Sven!

I föregående nummer av Sökaren recenserades min bok "Psykos eller transcendens?" av Nils-Olof Jacobson. Jag känner mig ganska nöjd med recensionen men skulle ändå vilja kommentera ett par saker, först angående frågan jag ställer i bokens titel, transcendens eller psykos? Recensenten menar att titeln borde ha varit "Transcendens och psykos". Men då blir det ju ingen fråga utan istället ett snällt accepterande av den stigmatiserande sjukdomsstämpeln!

En sjukdomsstämpel av psykisk natur är mycket tung att bära, och om inte en god och mycket förståndig människa satt Stanislav Grofs bok "Spiritual Emergency" i min hand och därmed gett mig tillgång till ett annat sätt att se på vad jag upplevt, är jag säker på att mitt liv nu inte sett ut som det gör. Detta andra sätt att se på mina erfarenheter gav mig också möjlighet att på ett positivt sätt integrera dem och dra nytta av den andliga tolkningen av dem.

De som läser mina artiklar i Sökaren och som kanske också läst min bok vet att jag är en stor vän av citat och även nu vill jag komma med ett sådant. Det härrör från en amerikansk psykiater vid namn Gordon Allport. I mitt tycke är det sällsynt kloka ord, som psykologer och psykiatrer ständigt borde erinra sig med tanke på den stora makt de besitter:

"By their own theories of human nature, psychologists have the power of elevating or degrading that same nature. Debasing assumptions debase human beings; generous assumptions exalt them." (Med sina egna teorier om den mänskliga naturen har psykologer makten att uppmuntra eller förnedra den. Förnedrande antaganden förnedrar människor; generösa antaganden stärker dem.)

Min andra kommentar gäller tredje delen av min bok som recencenten beskriver som enbart citat och referat. Men även den delen innehåller en hel del personliga kommentarer, och citaten och referaten är hela tiden insatta i sitt sammanhang och utgör i mitt tycke en intressant och viktig del av min bok, eftersom det är den delen som visar hur

jag på ett positivt sätt har kunnat sätta in mina erfarenheter i ett större sammanhang.

Slutligen vill jag påpeka att i Stanislav och Christina Grofs bok "The Stormy Search for the Self" finns ett appendix speciellt riktat till yrkesfolk och med mycket goda riktlinjer för hur man ska känna igen en spiritual emergency.

Kerstin Stina Carlsson

Guds existens

Finns gud?

Det är en fråga som förmodligen alla har ställt sig någon gång i livet.

Jag har många gånger uppsökt kristna människor och försök få svar på frågan. Jag har träffat dem som säger sig vara uppfyllda med guds härlighet, de säger sig kunna känna Hans närvaro i varje ögonblick i livet. De säger att de inte skulle vilja leva i en värld där inte Han fanns.

Jag har även träffat djupt övertygade ateister, som förnekar guds existens. Fler än en gång har jag hört ordet religion och hyckleri nämnas i samma mening.

Hur skulle gud kunna finnas när man tänker på förintelsen och de krig som härjat jorden? Och hur skulle gud kunna finnas när man vaknar upp på morgonen och inser att livet inte är värt att leva?

Om gud har skapat mänskligheten, vad är då meningen med livet? Att leva sitt liv i tillbedjan till gud? Eller att försöka hitta någonting här i livet som får dig att vakna upp varje morgon och känna sann lycka?

Om gud finns, varför kan Han inte ge oss sökare ett endaste litet tecken som bevis för sin existens? Och varför finns då svält och lidande? Varför blir människor misshandlade, våldtagna och mördade? Är det den värld gud har menat att skapa? Eller har Han övergett oss?

Men samtidigt, när man tänker på mänsklighetens uppkomst, när man tänker på att vi ska ha utvecklats från encelliga organismer, som levde i vattnet, till de högutvecklade varelser vi är idag med all den teknik vi har idag. Vi kan resa till månen, klona får och skapa all högutvecklad teknik. Vägen tillbaka till encelliga organismer känns ganska lång och slingrig. Allt känns bara för mycket för att bara ha uppstått från ingenting.

Så jag återkommer till frågan: Finns gud? Och mitt svar blir: Hur skulle någon någonsin kunna svara på den frågan?

Christian Nordström

INRE HARMONI

Sveriges största alternativmäss

KROPP

&

SJÄL

Allt inom
New Age

Ring för
program!

Med utställare från hela landet

- ♥ Göteborg 2-3 september
- ♥ Umeå/Universum 7-8 oktober
- ♥ Helsingborg/Idrottens Hus 4-5 november
- ♥ Stockholm/Liljeholmens Nya Idrottshall 25-26 november

Gratis föredrag, scenprogram, spå dig, astrologi, aura-fotografering, handläsning, numerologi, akupunktur, massage, healing, naturmedel, örter, stenar, kristaller, indianhantverk, smycken, litteratur för självutveckling, CD-musik, meditationskassetter m.m.

Är Du utställare - ring och prata med oss om vår lågprisprofil!

ARISTO 2000, E-mail: aristo2000@swipnet.se

Hemsida: <http://home.swipnet.se/aristo2000>

Tel: 0930-702 53, 0930-702 54, Fax: 0930-702 12

Mobil: 070-339 00 85 och 070-213 50 43

Ny bok från Nova Förlag

Naturandar och elementarväsen

Att arbeta med intelligensen i naturen

Marko Pogacnik är en modern forskare – från början skulptör – som i sitt mångåriga arbete med jordläkning har erövrat förmågan att se, beskriva och kommunicera med naturväsen. Hans bok om deras uppgifter och betydelse borde läsas av varje nutidsmänniska. Själv säger han om sina allra första erfarenheter av elementarerna: Jag kände mig som en gäst som blev inbjuden till en okänd värld för att kunna berättat för mina medmänniskor om dess förvånansvärda skönhet och faktiska verklighet. 240 sid. Pris 195 kr.

Nova Förlag

Kungsg. 2 B, 223 50 Lund

Tel. 046-12 12 48

Hos ESOTHERACIM-KURSER finner Du den kursform av **MIRAKELKURSEN** som fn passar just Dig. För nedanstående kursutbud väljer Du själv i samråd med kursledningen lämplig tid och plats. Trivs annars på Marielunds natursköna kursgård från 1800-talet i Möarp, 15 km utanför Helsingborg.

Vi erbjuder dig ACIM®-föredraget "ÄTER TILL KÄRLEKEN" med diskussion.

INTRODUKTIONSKURSER i form av veckoslutsseminarier-workshops.

GRUNDKURSER där vi lär känna A COURSE IN MIRACLES® (ACIM's) bärande huvudtankar och begrepp i både teori och praktik.

Sön 18/6 18.00 - tis 27/6 18.00
FORTSÄTTNINGSKURSER där vi vidgar vår inre resonans för ACIM'S centrala budskap både teoretiskt och praktiskt.
Ons 26/7 18.00 - fre 4/8 18.00

HUVUDKURSEN i COURSE IN MIRACLES för erfarna såväl som mindre erfarna ACIM-studerande. Vi studerar kursen på djupet ett veckoslut i månaden (start fredag kl 18.00 med middag, avslutning söndag kl 17.00 - 18.00 med middag.) Ring om aktuella kursdata!

TEMAHELGER OCH TEMAVECKOR om centrala teman i ACIM såsom -Speciella och heliga relationer i ACIM's ljus, -Hur ska jag handskas med mitt ego, -ACIM's förlåtelsebegrepp och -The Real World -den verkliga världen. Ring om kursdata för den allra närmaste tiden!

CLEARINGHELGER. Du lär känna Dig själv på ett nytt sätt och finner lösningen på Dina relationsproblem.

COUNSELLING privata konsultationer för Din aktuella livssituation. **PERSONLIG HEALING** enligt ACIM och mottot "Hälsa är inre frid". **ACIM-INSPIRERAD TERAPI** i syfte att hjälpa dig som upplever oro, rädsla, panikångest, sociala eller andra fobier och depression.

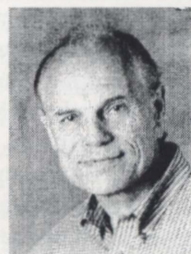
Som kursledare har Du Hans-Jörgen Gerloff, fil.mag. i naturvetenskapliga ämnen, humanolog och ACIM-terapeut, esoteriker och andlig inspiratör på bred front och sedan ett drygt tiotal

är känd som tolk för och erfaren kursledare i "A Course in Miracles". Avsikten är att ge underlag för att praktiskt kunna förändra den enskildes personliga livssituation i positiv riktning mot att fungera och därför också må bättre! Du spar tid och kraft genom att inse att **KONTAKT MED KÄRLEKEN I TILLVARON ÄR ETT LIVS-**

VILLKOR OCH ATT HÄLSA ÄR ETT

RESULTAT AV INRE HARMONI.

Säkra Ditt deltagande genom att boka den kurs Du söker i god tid! Du är välkommen att per telefon eller brev rekvidrera en kursbeskrivning samt praktisk information om kost och logi, priser, vägbeskrivning mm.

Alla praktiska upplysningar genom:

ESOTHERACIM-KURSER

Hans-Jörgen Gerloff,
Ryttmästaregatan 3B, 254 53 HELSINGBORG,
Tel: 042-13 56 94 eller 042-14 08 10

Var vänlig ange tydligt egen adress och helst telefonnummer.

Vital gammal man

Dansken Chris Sylvest är en vital 92-åring, som står på huvudet 10 minuter varje morgon. Det håller honom tydligen frisk, för han har undersökts av två läkare, oberoende av varandra, och de kom fram till att hans kropp fungerade som på en 25-åring! Han har inte varit sjuk en dag på 36 år.

Chris Sylvests läkare sa att han omedelbart skulle börja stå på huvudet i 10 minuter.

"Jag vet inte vad som händer, sa läkaren. Men det har självklart något att göra med att det kommer massor med blod och syre till hjärnan."

Källa: Yogatidskriften Bindu, nr 11, som i sin tur har hämtat reportaget om Chris Sylvest från den danska Familie Journalen, nr 6, 1995.

Bindu, Håå kursgård, 340 13 Hamneda.

Visdom

Ur Nyhetsbrev från Infoteket, 2000 - 1:

BUDDHISTISKT ORDSPRÅK

Om det finns en lösning till ett problem, så finns det ingen anledning att oro sig. Om problemet inte går att lösa, finns det ingen anledning att oro sig.

Afrodite nr 10, hösten -99.

FÖRBJUD DJURFÖRSÖKEN och se vilka imponerande bevis på människans uppfinningsrikedom som blir följden.

Djurens Rätt, 5 -99.

KOR ÄR INTELLIGENTA visar en vetenskaplig studie. Om de behandlas korrekt och vänligt, får de ett starkt självförtroende och blir mycket tillgivna, men ett snorkigt och vårdslöst uppträdande mot dem gör dem sura och avståndstagande.

Djurens Rätt.

Infoteket, Erik Dahlbergsgatan 3 B, 222 20 Lund.

New Age-rörelsen 25 år

Den amerikanska tidskriften New Age hade i november/decembernumret förra året en stor minnesartikel på grund av att New Age-rörelsen nu är 25 år gammal enligt den tidskriften. Bland annat finns där uttalanden av flera personer, med viss betydelse inom rörelsen, om hur de ser på de gångna 25 åren och på framtiden för nya tidsåldern.

Forskaren och författaren Jean Houston säger att vi nu befinner oss mitt i det mest omfattade skifte av perspektiv som mänskligheten någonsin varit med om. Vi lever i en tid med förändringar i vår mänskliga natur. Förändringarna kräver förmågor hos den mänskliga hjärnan, som vi inte haft behov av tidigare. Insikter som förut hänförs till det omedvetna, blir medvetna. Erfarenheter som förut varit extraordinära, blir normala. Förmågor och perspektiv som förut omhulldades i särskilda grupper, är nu tillgängliga för hela mänskligheten.

Författaren Marianne Williamson menar att den nya tidsålderns holistiska tänkande kan förnya hela vår uppfattning av världen, både individuellt och kollektivt. Med ett högre medvetande ser vi på allting, från medicin och affärer till politik, uppföstran och familjerelationer, och detta kan bli grunden för en av de mest omvälvande förändringarna i vår civilisations historia.

Läkaren Andrew Weil förutspår att vi kommer att få se mycket snabba förändringar under de följande 25 åren. Det är fullt möjligt att det blir radikala reformer inom den medicinska utbildningen, så att denna kommer att innefatta sådant som medvetandets och kroppens påverkan på varandra, näringen och vad som idag kallas alternativ medicin, exempelvis healing. Frågan om livsstil kommer att hamna mer i fokus än idag.

Rabbi Michael Lerner har under de senaste 25 åren sett hur andliga värden har kommit in i affärsvärlden, i politiken och i de sociala institutionerna. Det finns en rörelse från det ekonomiska till det andliga, för att förändra hela sättet att tänka på produktivitet och effektivitet, så att det inte längre bara gäller pengar och makt, utan också i vilken grad människorna är kärleksfulla och måna om andras väl och också om att naturen mår bra.

Läkaren Brian Weiss säger att vi under de senaste 25 åren blivit mer öppna för nya synsätt. Han har haft seminarier för folk inom vården, läkare och psykologer, som är intresserade av alternativa metoder och som ser att holistiskt synsätt, örtmediciner, akupunktur och regressionsterapi är effektiva.

Läkaren Bernie Siegel anser att vi människor kan bli en enda familj om vi arbetar för rätt herre. Om prestige, pengar, makt och land är våra herrar, då gör vi skada. Men om vi arbetar för Skaparen, vad det än betyder för oss, då har vi en känsla av att skapa, att vara medskapare, och då verkar vi för livet, och underbara saker händer. Vi måste alla inse vem vår sanna herre, som vi vill arbeta för, är.

Gåvor

Martien Stout 100:-, Tanja Urnefelt, 250:-, Birgitta John, 50:-, Gullevi Fahlander, 100:-, Povel Randén, 100:-, Lennart Kjellson, 2000:-, Anonym, 1.000:-, Rune Löfberg, 90:-, Henry Henriques, 390:-, Anneli Brunnberg, 40:-, Kerstin Ryheden, 100:-, Kerstin Linnstrand, 90:-, Niklas Bergström, 20:-, Ted Wallin, 50:-, Anonym, 90:-, Gunilla Dahlgren, 40:-, Kenneth Borg, 40:-, Wanja Gottschalk, 70:-, Povel Randén, 100:-, Birgitta Ljungberg, 50:-, Folke Krantz, 100:-, Bengt Friberg, 100:-, Erna Adebjär, 40:-, Torsten Andersson, 90:-, Birgit Eriksson, 40:-, Gunny Larsson, 100:-, Lars Flodin, 40:-, Claes Asker, 90:-, Jan Malmström, 90:-, Sylvi Strömsten, 100:-, Margit Ehne, 290:-.

Hjärtligt tack för stödet! Red.

Kontakt

Du kvinna som känner igen dig i boken "Förbjudna drömmar", svara till äldre vital man i Stockholm för ömsesidig behållning. Svar till "Efter behag", Sökaren f v b.

Pris för kontaktannons 50 öre per ord + 5:- i eftersändningsavgift, dock tillsammans minst 15:-. Moms inräknad.

MASSAGEBÄNKAR & -STOL

Ring eller skriv för prospekt!

Vitaform
Alekärrsvägen 30
445 56 Surte
Tel 031-98 34 77

Vilken är den enda källan till all oro, stress, sorg och dåligt självförtroende?
www.REAL-ANSWER.com

ETTÅRIG BILDANALYSUTBILDNING

med **Kristina Wennergren**
KONTINUERLIG KURSSTART
VARJE HALVÅR I TRE STÄDER:
♥ Umeå veckorna 2 och 31
♥ Stockholm veckorna 4 och 24
♥ Göteborg veckorna 6 och 29
Bildtolkningscentret, Box 2145,
448 02 TOLLERED, Tel: 0302-320 37
Fax: 0302-320 72, Mobil: 070-213 50 43
E-mail: bildtolknin@centret@swi.fnet.se

Helande rörelseterapi ger ny syn på mediciner

Reportage: Hans Brattberg

Efter femton år som legitimerad läkare lärde han sig – att se!

När han studerade en före detta porträttfotograf som rörelsetränade hjärn-skadade, insåg Harald Blomberg något fundamentalt: han hade bara inbillat sig att han kunnat se. Han behärskade inte alls iakttagandets konst.

Med sin bok "Helande liv" (Cupiditas Discendi) försöker nu Harald Blomberg att "förvända synen" på sina läkarkollegor:

Han vill öppna deras ögon och väcka dem till insikt, bland annat om varför syntetiska läkemedel snarare förvärrar än botar sjukdomar.

Om den svenska läkarkårens ensidiga skolning säger han:

– Man ser bara sådant man redan har sett. Med makt och myndighet håller man fast vid dessa begränsningar, försvarar dem och får behålla dem. Man tänker inte på att all kunskap är komplementär. Det som i dag kallas alternativt eller holistiskt, ger nya insikter, förutsatt att man vill veta av dem.

Inte minst beklagar Blomberg läkemedelsindustrins ideologiskt och ekonomiskt starka inflytande över vår skolmedicinska forskning.

Inom akutsjukvården har syntetiska läkemedel onekligen sin plats. Men hos mera kroniskt sjuka rubbar de den redan störda balansen ytterligare, sett ur ett holistiskt perspektiv.

– Att på ett mer naturligt sätt återställa balansen genom att förbättra närings-tillförsel och näringsupptag, stimulera andning och cirkulation och främja kroppens utsöndring av gifter är inte något som läkemedelsindustrin kan göra vinster på.

– Ur lönsamhetsperspektiv torde läkemedelsindustrins affärsidé kunna betraktas som oöverträffad. Ju mer förbrukningen stiger, desto mer stiger behovet.

– Sjukfrånvaron ökar, och i och med att man inte strävar efter att rätta till den underliggande balansrubningen, blir förtidspensioneringar oundvikliga, skriver han.

Blomberg drar slutsatsen att läkemedelsindustrin faktiskt motverkar hälsa. Syntetiskt framställda preparat dämpar eller tar bort sjukdomssymptom, men inte orsaken till dem. Att ta medicin är som att skruva av blinkande varningslampor i stället för att ta reda på varför de blinkar och åtgärda orsaken.

Harald Blomberg är psykiater. Han har egen mottagning men är också skolläkare vid Saltå arbets-skola i Järna. Där ger han barn med dampsymptom rörelseträning enligt en "alternativ" metod.

Ett par av kapitlen beskriver vad författaren lärt av den självlärdarörelsepedagogen, före detta porträttfotografen Kerstin Linde i Sala. Om sitt första möte med henne skriver han bland annat:

– Hon verkade uppfatta i synnerhet akademisk utbildning som ett hinder för ett mer "direkt" seende, som gör det möjligt att gå utöver inlärdarörelsepedagogiska mönster och se nya sammanhang och mönster.

Med Kerstin Lindes hjälp lärde han sig att betrakta människor med funktionsstörningar på ett nytt sätt.

– Inom skolmedicinen utgår man från diagnos och prognos. Kerstin Linde utgick från vad den enskilda människan inte kan men också från vad hon kan.

Harald Blomberg. Foto: Hans Brattberg.

– De flesta föräldrar som kom till Kerstin Linde, trodde att deras barn hade större utvecklingsmöjligheter än vad sjukgymnaster och läkare förmådde se. Många gånger upplevde de att den största sorgen inte var det faktum att de fått ett handikappat barn utan det bemötande de fick från företrädare för skolmedicinen.

Kerstin Lindes rörelseterapi finns summariskt beskriven av statliga Alternativmedicinska kommittén i en bilaga från 1987.

I yngre år skrev Harald Blomberg debattboken "Opposition – en sinnessjukdom?" Bokens tema: Vad man gör med olik-tänkande i ett land där alla är beordrade att tänka lika.

Blomberg föreslog Svenska psykiatriska föreningen att man skulle fördöma missbruket av psykiatri i dåvarande Sovjetunionen. Det gjorde man – efter moget övervägande...

När Harald Blomberg började tillämpa lärdomar från Kerstin Linde, var det hans tur att bli betraktad som "oliktänkande". Då var han nämligen verksam inom den offentligt finansierade (och övervakade) psykiatriska öppenvården.

Han togs i örat av sin märmaste chef, men friades sedermera av socialstyrelsen. Där konstaterades att rörelseträningen ifråga upplevts mycket positivt av många patienter och att den därför borde utvärderas.

I sin nya bok gör Blomberg ett försök till en holistisk sjukdomssyn med schizofreni som exempel. Han famnar över ett vitt område, eftersom han även berör medvetandets psykologi, helhet och fragmentering i vetenskapens utveckling, universums och livets uppkomst, nervsystemets och medvetandets utveckling, helhetssynens be-

tydelse för medicinen, Edgar Cayces syn på sjukdom och hälsa, kostens roll samt den moderna skolmedicinens dilemma.

Avslutningsvis frågar sig författaren:

– Är det riktigt att läkarnas symbol fortfarande är Asklepios stav, omslingrad av den helande livskraftens orm?

– Vore det inte mer adekvat att läkarkåren som sin symbol valde kunskapens träd med ondskans giftorm, som frestar oss att med hjälp av det analytiska tänkandet fragmentera verkligheten i avgränsade och av varandra oberoende delar och sätta egenintresset framför omsorgen om varandra. Ty endast med ett sådant synsätt är den moderna skolmedicinen möjlig.

(Recension av Harald Blombergs bok på sidan 19.)

Kerstin Linde. Foto: Hans Brattberg

Nya religiösa bibliotek

Bibeln kallas ibland Guds ord.

Men det religiösa bibliotek som Bibeln är, har betydande brister. Guds-bilden i Gamla testamentet, som handlar om tiden före Jesus, är hemsk. Gud är där Israels folks grymma stamgud, som säger åt sitt "egendomsfolk" att döda eller fördriva dem som bor i Kanaans land. Gamla testamentets fränstötande beskrivning av Gud har bland andra Eva Moberg påvisat i en artikel i Ordfront magasinet, 1–2/2000. Envar, som är intresserad, kan själv kontrollera saken i en bibel.

Början av Bibeln är på sitt sätt ståtlig diktning om skapelsen, de första människorna, Edens lustgård (som blivit trädgård i den nya översättningen) jättarna, gubben Noa och floden, Babels torn, de tio budorden. Fast som andlig undervisning är Gamla testamentet synnerligern torftigt.

Men man kan ju lämna det gamla testamentet och nöja sig med det nya... Tja, men breven och uppenbarelseboken i Nya testamentet innehåller inte mycket nyttigt. Inte Paulus brev heller. Paulus

är ju en anti-Krist, som vänder upp och ned på Jesu gärningslära.

Nå, men om man behåller de fyra kanoniserade evangelierna och Apostlagärningarna? Har man då något fint kvar?

Knappast. Några uttalanden som tillskrivs Jesus kan vara värdefulla eller nyttigt provocerande, exempelvis den gyllene regeln, som återfinns också i andra religioner, "allt vad I viljen att människorna skola göra eder, det skolen I ock göra dem", som det hette i en tidigare översättning. Men visdomsorden är inte många. (Står sig gör berättelsen om den barmhärtige samariten.)

Så, det blir inte mycket kvar. Återstoden kan bli en liten fickbok.

Men man skall här förstå att de olika evangelieberättelserna inte är skrivna i en historievetenskaplig anda, utan är trosvittnesbörd. Jesus ger de ingen kunskap om. Huruvida Jesu uppståndelse, som är kristendomens grundval, verkligen har ägt rum – exempelvis som ett fall av skendöd och uppvaknande – vet man inte.

Lösningen på problemet Bibelns

otillräcklighet skulle kunna vara att nya biblar sammanställs. Enskilda personer, trosgrupper, forskargrupper, kyrkor och församlingar skulle kunna ta fram egna nya biblar med det enligt deras mening bästa och viktigaste som skrivits inom livssynsområdet. Några av redaktionerna kunde ha medlemmar från olika religioner och således vara allekumeniska. Det kunde bli en rad religiösa bibliotek. Några av dem skulle i framtiden kunna få högt anseende och bli betraktade som "biblar".

Till bristerna i Bibeln hör enligt min mening att djuren inte omfattas av kärleken. Att de ställs utanför har lett till svårt djurplågeri i kristna länder.

Den absurda och skräckinlagande helvetesläran hör också till det som drar ned Bibeln och kristendomen.

En annan sak på minussidan är att Jesus alltid uppmanar till "tro", inte till att noga tänka efter och sedan dra kloka slutsatser.

SM

Hitta din kraft -
öka kunskapen om dig själv

Wäxthuset

Wäxthusets kurser inspirerar, stärker och frigör dina inre resurser. Här skapar du bestående förändringar med kurser i självkännedom och friskvård, en väg till till bättre hälsa, framgång och ökat välbefinnande. Vacker skärgårdsnatur, inspirerande miljö, skickliga lärare - en oförglömlig upplevelse. Välkomna till 2000-talets friskvård!

Frigör din inre kraft med Frigörande Andning

26-28 maj, 21-23 juli,
15-17 september, 24-26 november

Djupavslappning genom andningsteknik. Denna metod förenar kunskap från många olika kulturer. Du kommer till en djup avslappning, öppnar dig för nyskapande tankar och återskapar kontakten med din kropp och dina känslor.

Kurs i Thailandsk massage 12-16 maj

Thailändsk massage är en mycket gammal konst och kan spåras 2500 år tillbaka, till tiden när Budda vandrade på jorden. Den har bevarats och utvecklats just för att den är så välgörande och helande.

Levande föda 19-21 juni 11-13 augusti

Krister Knutars har lång praktisk och teoretisk kunskap om levande föda. På den här kursen får du lära dig grunderna i hur man tillreder många olika typer av maträtter: frukost, soppor, råkost och desserter.

Midsommar på Wäxthuset 23-25 juni

En fest med tradition, sång och spel, alla åldrars gemenskap, vågskvalp och blomsterprakt. Kost och logi 350 kr per dygn, medtag dessert!

Kärlek, Medvetenhet och Mod 26-30 juni

Ett avstamp till ett sannare och friskare liv. Fokus i denna kurs är att hitta sin kärna, sina önskningar och drömmar och att omforma de tankar som begränsar ditt liv. Vi använder oss av Frigörande Andning, affirmationer, kommunikation, dans, meditation, gruppdynamik.

Relax into clear seeing 1-2 juli

Möte med Arjuna. "Att söka efter sig själv är som att leta efter ett par glasögon som redan sitter på ens näsa. Man kan leta under soffan eller sängen, i köket eller badrummet, på skrivbordet eller i bilen. Men insikten *Aha de sitter på min näsa* är att inse vad som varit sant hela tiden. Inte ett resultat av att ha sökt igenom huset!" Arjuna, Nick Ardagh, är en av de ledande krafterna bakom *Living Essence Foundation* i USA.

Qi-gong 4-5 juli

Medicinsk Qi-Gong och meditation, enkla vägar för den enskilda människan att höja livskvalité, förbättra hälsa och öka medvetenheten om sig själv och andra. Qi Gong är en flera tusen år gammal kinesisk visdom som ger oss lugn, harmoni och balans i kroppen och tillvaron. Kursledare: Tom & Solveig Hägg från Existens Maximum i Örebro.

Drama Queens 7-9 juli

Teaterworkshop för kvinnor. Katarina Barnard har stor erfarenhet av teaterarbete både från scen och som regissör. Här sprider hon livsglädje och mod till sina medsystrar. I en trygg miljö får du möjlighet att pröva och stärka dig i scenframträdande och improvisation. Du gör dig av med blygsel och hinder för att känna dig säker och stark inför en publik.

Meningsfull semester 10-16 juli

En kursvecka för stillhet och fördjupning, skapande, sång, dans, musik och mycket mera! Familjer är välkomna och vi ordnar program för barn från cirka 8 år. Veckan leds av två glada, starka, erfarna och välutbildade kvinnor: Karin Liungman, andningspedagog, sångerska och frigörande konstnär samt Tove Jensen, jurist, terapeut, massör mm från Danmark.

Set a new course for your life 17-23 juli

En avancerad vecka med Frigörande Andning. En vecka för extraordinära möten. Binnie Dansby från England möter Lena Kristina Tuulse från Sverige. Båda med över 20 års erfarenhet av personlig utveckling och *Frigörande Andning*. Här möter du dem och får del av deras kunskap och erfarenhet. Upplev några av dina mest betydelsefulla ögonblick för resten av ditt liv härute!

The Edge 25-30 juli

Detta är en kurs i personligt ledarskap genom utmaningar, upplevelser och teater. The Edge försätter dig i situationer där du måste ta ditt fulla utrymme och sätta en ny standard för ditt liv. Lärare är Jack Barnard, författare, artist och musiker, Katarina Barnard har stor erfarenhet av teaterarbete både från scen och som regissör.

Sommarfest 30 juli

Sång, musik, matkultur och konster av alla de slag. Vi umgås, underhålls och överraskas mitt i den underbara roslagsnaturen. Ring för anmälan.

Ny hälsa - avancerad friskvård / Hawaiiansk tarmrening 30 juli-8 aug

Health and Life Mastery, en nio dagars hälsovecka, för din egen skull och till dig som vill bli hälsoinformatör. Huvudlärare är Ray Rosenthal från Hawaii, läkare och mycket kunnig i Ayurvedisk medicin. Här arbetar han tillsammans med Lena Kristina med att lära ut grunderna i att leva ett långt och hälsosamt liv, att rena och bygga upp sin kropp.

Two People - musikalkonsert 4 & 5 augusti

Toomas Tuulses och Jack Barnards musikal får sitt första kompletta musikaliska framförande, en inofficiell världspremiär. Humor - skönhet - drama, missa inte detta evenemang! Beställ biljetter i tid.

Go for the Gospel 11-13 augusti

Släpp loss och hitta rösten i kroppen. Gospel skapar ett särskilt uttryck och en glädjefylld gudsgemenskap. Vi använder hela kroppen som instrument. Du behöver inte kunna noter, vi lyssnar och lär!

Frigörande Sång II 18-20 augusti

Fortsättningskurs för er som varit med Susanne tidigare, en fördjupning i röstens och musikens mysterier.

Indienresa i november

Ring för närmare upplysningar om tid och pris!

Beställ program !

Fjäll 6908, 760 40 VÄDDÖ
tel 0175 312 90 fax 316 17
PG 39 45 17 - 7
<http://www.waxthuset.se>

